

Mózes V. könyve

Tartalom

1.rész	7.rész	13.rész	19.rész	25.rész	31.rész
2.rész	8.rész	14.rész	20.rész	26.rész	32.rész
3.rész	9.rész	15.rész	21.rész	27.rész	33.rész
4.rész	10.rész	16.rész	22.rész	28.rész	34.rész
5.rész	11.rész	17.rész	23.rész	29.rész	
6.rész	12.rész	18.rész	24.rész	30.rész	

1.rész

1. Ezek az igék, a melyeket szólott Mózes az egész Izráelnek, a Jordánon túl a pusztában, a mezőségen, a Veres tenger ellenében, Párán és Tófel, és Lábán és Haczeróth, és Dizaháb között.
2. Tizenegy napi járóföldön Hórebtől fogva, a Szeir hegyének menve, Kádes-Barneáig.
3. Lőn pedig a negyvenedik esztendőben, a tizenegyedik hónapban, a hónapnak első napján, szóla Mózes az Izráel fiainak mind a szerint, a mint parancsolt vala az Úr néki azok felől.
4. Minekutána megverte vala Szihont az Emoreusok királyát, a ki lakik vala Hesbonban, és Ógot, Básánnak királyát Edreiben, a ki lakik vala Asthárótban:
5. A Jordánon túl, a Moáb földén, kezdé Mózes magyarázni ezt a törvényt, mondván:
6. Az Úr, a mi Istenünk szólott nekünk a Hóreben, ezt mondván: Elég ideig laktatok e hegy alatt;
7. 8. Ímé előtökbe adtam a földet; menjetek be, és bírjátok azt a földet, a mely felől megesküdt az Úr a ti atyáitoknak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy nekik adja, és ő utánok az ő magvoknak.
9. És szólottam vala néktek abban az időben, ezt mondván: Nem viselhetlek egymagam titeket;
10. Az Úr, a ti Istenetek megsokasított titeket elannyira, hogy oly sokan vagytok ti most, mint az égnek csillagai.
11. Az Úr, a ti atyáitoknak Istene szaporítson meg titeket ezerszerre is inkább mint most vagytok, és áldjon meg titeket, a miképen ígérte néktek!
12. Miképen viselhetném én egymagam a terheiteket és a ti bajaitokat és a ti pereiteket?
13. Válaszzatok magatoknak bölcs, értelmes és a ti törzseitekben ismeretes férfiakat, és én azokat előljáróitokká teszem.
14. És felelétek nékem, és mondátok: Jó dolog, a mit mondál, hogy míveled azt.
15. Vevém azért a ti törzseiteknek főbijeit, a bölcs és ismeretes férfiakat, és tevém őket előljáróitokká: ezredesekké, századosokká, ötvenedesekké, tizedesekké és tisztartókká, a ti törzseitek szerint.
16. És megparancsolám abban az időben a ti bírítóknak, mondván: Hallgassátok ki atyátokfiat, és ítéljetek igazságosan mindenkit, az ő atyjafiaival és jövevényeivel egyben.
17. Ne legyetek személyválogatók az ítéletben: kicsinyt úgy, mint nagyot hallgassatok ki; ne féljete senkitől, mert az ítélet az Istené; a mi pedig nehéznek tetszik néktek, én előmbe hozzátok, és én meghallgatom azt.
18. És megparancsoltam néktek abban az időben mindent, a mit cselekedjete.
19. Azután elindulánk a Hórebtől, és bejártuk ama nagy és rettenetes pusztát, a melyet láttatok, az

Emoreusok hegyének menve, a miképen parancsolta volt az Úr, a mi Istenünk nekünk; és eljutánk Kádes-Barneához.

20. És mondám néktek: Eljutottatok az Emoreusok hegyéig, a melyet az Úr, a mi Istenünk ad nekünk.

21. Ímé elődbe adta az Úr, a te Istened ezt a földet: menj fel, bírjad azt, a miképen megmondotta az Úr, a te atyáidnak Istene néked; ne félj, és meg ne rettenj!

22. Ti pedig mindnyájan hozzám járulátok és mondátok: Küldjünk embereket előre, hogy kémeljék meg nekünk azt a földet, és hozzanak nekünk hírt az út felől, a melyen felmenjünk, és a városok felől, a melyekbe bevonuljunk.

23. És tetszék nekem ez a beszéd, és vevék közületek tizenkét férfiút, minden törzsből egyet-egyet.

24. És fordulának és felmenének a hegyre, és eljutának az Eskól völgyéig, és kikémlelék azt.

25. És vőnek kezeikbe annak a földnek gyümölcséből, és alá hozák hozzánk, és hírt hozának nekünk és mondának: Jó az a föld, a melyet az Úr, a mi Istenünk ad nekünk.

26. De ti nem akartatok felmenni; hanem pártot ütetek az Úrnak, a ti Isteneteknek parancsa ellen.

27. És zúgolódátok a ti sátoraitokban, és mondátok: mivelhogy gyűlöl minket az Úr, azért hozott ki minket Égyiptom földéből, hogy adjon minket az Emoreus kezébe, és elpusztítson minket.

28. Hová mennénk fel mi? A mi atyánkfiái megrettenték a mi szíveinket, mondván: Az a nép nagyobb és szásasabb nálunknál; a városok nagyok és megerősítették az égig; még Anák fiaikat is láttunk ott!

29. Akkor mondám néktek: Ne rettegjétek és ne féljétek azoktól;

30. Az Úr, a ti Istenetek, a ki előttetek megy, ő hadakozik ti érettetek mind a szerint, a mint cselekedett vala veletek Égyiptomban a ti szemeitek előtt;

31. És a pusztában, a hol láttad, hogy úgy hordozott téged az Úr, a te Istened, a miképen hordozza az ember az ő fiát, mind az egész úton, a melyen jártatok, míg jutátok e helyre.

32. Mindazáltal nem hívétek az Úrnak, a ti Isteneteknek.

33. A ki előttetek jár vala az úton, hogy helyet szemeljen ki néktek, a hol táboroztatok, éjjel tűzben, hogy megmutassa néktek az utat, a melyen járjatok, és felhőben nappal.

34. Meghallá pedig az Úr beszédetek szavát, és megharaguvék, és megesküvék, mondván:

35. E gonosz nemzetségből való emberek közül egy sem látja meg azt a jó földet, a mely felől megesküdtem, hogy a ti atyáitoknak adom;

36. Kivéve Kálebet, a Jefunné fiát; ő meglátja azt, és ő néki adom azt a földet, a melyet tapodott, és az ő fiainak, mert tökéletességgel követte az Urat.

37. Még én reám is megharaguvék az Úr miattatok, mondván: Te sem mégy oda be!

38. Józsué, a Nún fia, a ki áll te előtted, ő megy be oda; azért biztassad őt, mert ő osztja el az örökséget Izráelnek.

39. És a ti kicsinyeitek, a kiktől szólátok hogy prédául lesznek, és a ti fiaitok, a kik nem tudnak most sem jót, sem gonoszt, azok mennek be oda, mert nekik adom azt, és ők bírják azt.

40. Ti pedig forduljatok vissza, és induljatok a pusztába, a Veres tenger felé.

41. És azt felelétek, és azt mondátok nekem: Vétkeztünk az Úr ellen, mi felmegyünk és hadakozunk mind a szerint, a mint parancsolta nekünk az Úr, a mi Istenünk! És felövezétek magatokat, kiki az ő harci eszközeivel, és készek valátok felmenni a hegyre.

42. Monda pedig az Úr nekem: Mondd meg nekik: Ne menjetek fel, és ne harcoljatok, mert nem vagyok közöttetek: hogy meg ne veretessetek a ti ellenségeitektől.

43. És megmondám néktek, de nem hallgattatok rám, hanem pártot ütöttetek az Úr parancsolata ellen, és vakmerősködétek, és felmenétek a hegyre.

44. De kijöve az Emoreus, a ki lakik vala azon a hegyen, ti ellenetek, és megkergetének titeket, mint a méhek szokták cselekedni, és vagdaltak vala titeket Szeirtől Hormáig.

45. És visszatérétek onnét, és sírátok az Úr előtt, de nem hallgatá meg az Úr a ti szavakat, és nem

figyele rátok.

46. És sok időn át lakozátok Kádesben, a meddig ott lakozátok.

2.rész

1. Annakutána megfordulánk, és indulánk a pusztába a Veres tenger felé, a miképen szólott vala nékem az Úr, és kerülgettük a Szeir hegyét sok ideig.

2. De szóla az Úr nékem, mondván:

3. Elég már e hegyet kerülgetnetek, forduljatok észak felé.

4. Parancsolj azért a népnek, mondván: Mikor általmentek a ti atyátokfiainak, az Ézsaú fiainak határán, a kik Szeirben lakoznak: jóllehet félnek tőletek, mindazáltal igen vigyázzatok!

5. Ne ingereljétek őket, mert nem adok az ő földjükből néktek egy talpalatnyit sem; mert Ézsaúnak adtam a Szeir hegyét örökségül.

6. Pénzen vásároljatok tőlük enni valót, hogy egyetek, és vizet is pénzen vegyetek tőlük, hogy igyatok,

7. Mert az Úr, a te Istened megáldott téged a te kezeden minden munkájában; tudja, hogy e nagy pusztaságon jársz; immár negyven esztendeje veled van az Úr, a te Istened; nem szűkölködtél semmiben.

8. És általmenénk a mi atyánkfiainak között, az Ézsaú fiainak között, a kik lakoznak vala Szeirben, a síkság útján Eláhtól és Éczjon-Gebertől fogva. Azután megfordulánk és általmenénk a Moáb pusztájának útjára.

9. És monda az Úr nékem: Ne hadakozzál Moáb ellen, és ne ingereld azt hadra, mert nem adok az ő földéből néked semmi örökséget; mert a Lót fiainak adtam Art örökségül.

10. (Az Emeusok laktak abban annak előtte, nagy nép, sok és szálas, mint az Anákok.

11. Óriásoknak állítatnak vala azok is, mint az Anákok, és a Moábiták Emeknek hívták őket.

12. Szeirben pedig Horeusok laktak az előtt, a kiket az Ézsaú fiai kiűztek, és kiirtottak színök elől, és azoknak helyén laktak, a miképen cselekedék Izráel is az ő örökségének földén, a melyet adott néki az Úr.)

13. Most keljete fel, és menjetek át a Záred patakán; és átkelénk a Záred patakán.

14. Az idő pedig, a melyet eljáránk Kádes-Barneától, míg általmenénk a Záred patakán, harmincznyolcz esztendő, a mely alatt kiveszett a hadra való férfiak egész nemzetsége a táborból, a mint megesküdt vala az Úr nékik.

15. E felett az Úrnak keze is vala ő rajtok, hogy elveszítse őket a táborból az ő kipusztulásukig.

16. És lőn, hogy a mint a hadakozó férfiak mind elpusztulának, kihalván a nép közül.

17. Így szóla az Úr nékem, mondván:

18. Ma te általmégy a Moáb határán Ar felé,

19. És mikor közel jutsz az Ammon fiaihoz, ne háborgasd őket, ne is ingereld őket, mert nem adok néked az Ammon fiainak földjéből örökséget, mert a Lót fiainak adtam azt örökségül.

20. (Óriások földének tartották azt is; óriások laktak azon régenten, a kiket az Ammoniták Zanzummoknak hívtak.

21. Ez a nép nagy, sok és szálas volt, valamint az Anákok, de kivesztette őket az Úr azok színe elől, hogy bírják azoknak örökségét, és lakjanak azoknak helyén;

22. A miképen cselekedett az Ézsaú fiaival is, a kik Szeir hegyén laktak, a mikor kiveszté előlük a Horeusokat, hogy bírják azoknak örökségét, és lakjanak azoknak helyén mind e mai napig.

23. Az Avveusokat is, a kik falvakban laktak vala Gázáig, kiirtották a Káftoreusok a kik kijöttek volt Káftorból, és lakának azoknak helyén.)

24. Keljete fel azért, induljatok, menjete át az Arnon patakán; lásd: kezedbe adtam Szihont, Hesbonnak királyát: az Emoreust, és annak földét; kezdj hozzá, foglald el azt, és hadakozzál ő ellene.

25. E napon kezdem rábocsátani a népekre, hogy féljenek és rettegenek tőled az egész ég alatt, és a kik híredet hallják, rendüljenek meg és reszkessenek te előtted.

26. És követeket küldék a Kedemót pusztából Szihonhoz, Hesbon királyához békességes beszéddel ezt izenvén:

27. Hadd menjek át a te földeden! Útról-útra megyek, nem térek le se jobbra, se balra.

28. Eleséget pénzen adj nékem, hogy egyem; vizet is pénzen adj nékem, hogy igyam; csak gyalog hadd megyek át:

29. A miképen cselekedtek én velem az Ézsaú fiai, a kik Szeirben laknak; és a Moábiták, a kik Arban laknak; míglen átmegyek a Jordánon arra a földre, a melyet az Úr, a mi Istenünk ad nekünk!

30. De nem akarta Szihon, Hesbon királya, hogy átmenjünk ő rajta, mert megkeményítette volt az Úr, a te Istened az ő lelkét, és engedetlenné tette az Ő szívét, hogy a te kezedbe adja őt, a mint nyilván van e mai napon.

31. Monda pedig az Úr nékem: Lásd: elkezdem átadni néked Szihont és az ő földét; kezdj hozzá, foglald el azt, hogy az ő földe örököd legyen.

32. És kijöve Szihon mi előnkbe minden népével, hogy megvívjon velünk Jahácznál.

33. De az Úr, a mi Istenünk kezünkbe adá őt, és levertük őt és az ő fiait és minden ő népét.

34. És elfoglaltuk minden ő városát abban az időben, és fegyverre hánytuk az egész várost: férfiakat, asszonyokat, és kisdedeket; nem hagytunk menekülni senkit.

35. De a barmokat prédára vetettük közöttünk, és a városokból való ragadományokat, a melyeket elfoglaltunk volt.

36. Aróertől fogva, a mely van az Arnon patakának partján, és a völgyben lévő várostól fogva Gileádig, egy város sem volt, a melylyel ne bírtunk volna. Mind azokat az Úr, a mi Istenünk adta a mi kezünkbe.

37. De az Ammon fiainak földéhez nem közeledtél, sem a Jabbók patak egész oldalához, sem a hegyen lévő városokhoz, sem semmi olyanhoz, a melyektől eltiltott téged az Úr, a mi Istenünk.

3.rész

1. És megfordulánk, és felmenénk Básán felé, és kijöve előnkbe Óg, Básánnak királya, ő és minden népe, hogy megvívjon velünk Edreiben.

2. De az Úr monda nékem: Ne félj tőle, mert a te kezedbe adtam őt és minden ő népét és földjét; és úgy cselekedjél vele, a mint cselekedtél Szihonnal, az Emoreusok királyával, a ki Hesbonban lakik vala.

3. És kezünkbe adá az Úr, a mi Istenünk Ógot is, Básánnak királyát és minden ő népét, és úgy megvertük őt, hogy menekülni való sem maradt belőle.

4. És abban az időben elfoglaltuk minden városát; nem volt város, a melyet el nem vettünk volna tőlök: hatvan várost, Argóbnak egész vidékét, a Bäsénbeli Ógnak országát.

5. Ezek a városok mind meg valának erősítve magas kőfalakkal, kapukkal és zárokkal, kivéven igen sok kerítetlen várost.

6. És fegyverre hánytuk azokat, a mint cselekedtünk vala Szihonnal, Hesbon királyával, fegyverre hányván az egész várost: férfiakat, asszonyokat és a kisdedeket is.

7. De a barmokat és a városokból való ragadományokat mind magunk közt vetettük prédára.

8. És elvettük abban az időben az Emoreusok két királyának kezéből azt a földet, a mely a Jordánon túl vala, az Arnon pataktól fogva a Hermon hegyéig.

9. (A Sidoniak a Hermont Szirjonnak, az Emoreusok pedig Szenirnek hívják.)
10. A síkságnak minden városát, és az egész Gileádot, meg az egész Básánt Szalkáig és Edreig, a melyek a Básánbeli Óg országának városai voltak.
11. Mert egyedül Óg, Básánnak királya maradt meg az óriások maradéka közül. Ímé az ő ágya vas-ágy, nemde Rabbátban az Ammon fiainál van-é? Kilencz sing a hosszasága és négy sing a szélessége, férfi könyök szerint.
12. Ezt a földet pedig, a melyet abban az időben örökségünké tettünk, Aróertől fogva, a mely az Arnon patak mellett van, és a Gileád hegyének felét, és annak városait odaadtam a Rúbenitáknak és Gáditáknak.
13. A Gileád többi részét pedig, és az egész Básánt, az Óg országát odaadtam a Manassé fél törzsének, Argóbnak egész vidékét. Ezt az egész Básánt óriások földének hívták.
14. Jair, Manassének fia, kapta Argóbnak egész vidékét, a Gessuriták és Maakátiták határáig; és azokat a Básánnal együtt az ő nevéől Jair faluinak hívják mind e mai napig.
15. Mákirnak pedig adtam Gileádot.
16. A Rúbenitáknak és a Gáditáknak pedig adtam Gileádtól fogva Arnonnak patakáig (a határ pedig a patak közepe) és a Jabbók patakáig, a mely az Ammon fiainak határa;
17. És a síkságot és határu a Jordánt, a Kinnerettől a Síkság tengeréig, a Sóstengerig, a mely a Pizsga-hegy lába alatt van napkelet felől.
18. És parancsolék abban az időben néktek, mondván: Az Úr, a ti Istenetek adta néktek ezt a földet, hogy bírjátok azt; felfegyverkezvén, menjetek át a ti atyátok fiai, Izráel fiai előtt mind, a kik hadakozásra valók vagytok.
19. Csak feleségeitek, kicsinyeitek és barmaitok (mert tudom, hogy sok barmotok van) maradjanak a ti városaitokban, a melyeket én adtam néktek.
20. Mindaddig, a míg nyugodalmat ad az Úr a ti atyátokfiainak, mint néktek, és azok is bírhatják a földet, a melyet az Úr, a ti Istenetek ad nékik a Jordánon túl. Azután térjete vissza, kiki az ő örökségébe, a melyet adtam néktek.
21. Józsuénak is parancsolék abban az időben, mondván: Szemeiddel láttad mindazt, a mit cselekedett az Úr, a ti Istenetek ama két királylyal; így cselekszik az Úr minden országgal, a melyen átmegy.
22. Ne féljetez tőlök, mert az Úr, a ti Istenetek, maga hadakozik ti érettetek!
23. Könyörgék is az Úrnak abban az időben, mondván:
24. Uram, Isten, te elkezdted megmutatni a te szolgálódnak a te nagyságodat és hatalmas kezedet! Mert kicsoda olyan Isten mennyben és földön, a ki cselekedhetnék a te cselekedeteid és hatalmad szerint?
25. Hadd menjek át kérlek, és hadd lássam meg azt a jó földet, a mely a Jordánon túl van, és azt a jó hegyet, és a Libanont!
26. De megharaguvék az Úr én reám ti miattatok, és nem hallgatott meg engem; hanem ezt mondá az Úr nékem: Elég ez néked, ne szólj többet már nékem e dolog felől!
27. Menj fel a Pizsga tetejére, és emeld fel a te szemeidet napnyugot felé és észak felé, dél felé és napkelet felé, és nézz szét a te szemeiddel, mert nem mégy át ezen a Jordánon.
28. Józsuénak pedig parancsolj, és bátorítsd őt, és erősítsd őt, mert ő megy át e nép előtt, és ő teszi őket örökösivé annak a földnek, a melyet meglátsz.
29. És ott maradánk a völgyben, Beth-Peórral szemben.

4.rész

1. Most pedig hallgass ó Izráel a rendelésekre és végzésekre, a melyekre én tanítlak titeket, hogy azok szerint cselekedjetez, hogy élhessetek, és bemehessetek, és bírhasátok a földet, a melyet az

Úr, a ti atyáitoknak Istene ád néktek.

2. Semmit se tegyetek az ígéhez, a melyet én parancsolok néktek, se el ne vegyetek abból, hogy megtarthassátok az Úrnak, a ti Isteneteknek parancsolatait, a melyeket én parancsolok néktek.

3. Szemeitekkel láttátok, a mit cselekedett az Úr Baal-Peór miatt; hogy minden embert, a ki Baal-Peór után járt, kipusztított az Úr, a te Istened te közüled.

4. Ti pedig, a kik ragaszkodtatok az Úrhoz, a ti Istenetekhez, mindnyájan éltek e napig.

5. Lássátok, tanítottalak titeket rendelésekre és végzésekre, a mint megparancsolta nékem az Úr, az én Istenem, hogy azok szerint cselekedjete az azon a földön, a melybe bementek, hogy bírjátok azt.

6. Megtartsátok azért és megcselekedjétek! Mert ez lesz a ti bölcseségetek és értelmetek a népek előtt, a kik meghallják majd mind e rendeléseket, és ezt mondják: Bizony bölcs és értelmes nép ez a nagy nemzet!

7. Mert melyik nagy nemzet az, a melyhez olyan közel volna az ő Istene, mint mi hozzánk az Úr, a mi Istenünk, valahányszor hozzá kiáltunk?

8. És melyik nagy nemzet az, a melynek olyan rendelései és igazságos végzései volnának, mint ez az egész törvény, a melyet én ma adok elétek?!

9. Csak vigyázz magadra, és őrizd jól a te lelketet, hogy el ne felejtkezzél azokról, a melyeket láttak a te szemeid, és hogy el ne távozzanak a te szívedtől teljes életedben, hanem ismertesd meg azokat a te fiaiddal és fiaidnak fiaival.

10. El ne felejtkezzél a napról, a melyen az Úr előtt, a te Istened előtt állottál a Hóreben, a mikor azt mondta nékem az Úr: Gyűjtsd egybe nékem a népet, hogy hallassam véle beszédeimet, hogy tanuljanak félni engem, minden időben, a míg e földön élnek, és tanítsák meg fiaikat is.

11. És előjárulátok, és megállátok a hegy alatt; a hegy pedig tűzben ég vala mind az ég közepéig, mindamellettt sötétség, köd és homályosság vala.

12. És szóla az Úr néktek a tűz közepéből. A szavak hangját ti is halljátok vala, de csak a hangot; alakot azonban nem láttok vala.

13. És kijelenté néktek az ő szövetségét, a melyre nézve utasított titeket a tíz ige teljesítésére, és felírta azokat két kőtáblára.

14. Engem is utasított az Úr abban az időben, hogy tanítsalak meg titeket a rendelésekre és végzésekre, hogy azok szerint cselekedjete az azon a földön, a melyre átmentek, hogy bírjátok azt.

15. Őriztétek meg azért jól a ti lelketeket, mert semmi alakot nem láttatok akkor, a mikor a tűznek közepéből szólott hozzátok az Úr a Hóreben;

16. Hogy el ne vetemedjete, és faragott képet, valamely bálványféle alakot ne csináljatek magatoknak, férfi vagy asszony képére;

17. Képére valamely baromnak, a mely van a földön; képére valamely repdeső madárnak, a mely röpköd a levegőben;

18. Képére valamely földön csúszó-mászó állatnak; képére valamely hálnak, a mely van a föld alatt lévő vizekben.

19. Se szemeidet fel ne emeld az égre, hogy meglásd a napot, a holdat és a csillagokat, az égnek minden seregét, hogy meg ne tántorodjál, és le ne borulj azok előtt, és ne tiszteljed azokat, a melyeket az Úr, a te Istened minden néppel közlött, az egész ég alatt.

20. Titeket pedig kézen fogott az Úr, és kihozott titeket a vas kemenczéből, Égyiptomból, hogy legyetek néki örökös népe, miképen e mai napon vagytok.

21. De én reám megharaguvék az Úr ti miattatok, és megesküvék, hogy nem megyek át a Jordánon, és hogy nem megyek be arra a jó földre, a melyet az Úr, a te Istened, ád néked örökségül.

22. Miután én meghalok e földön, nem megyek át a Jordánon; ti pedig átmentek, és bírjátok azt a jó földet;

23. Vigyázzatek, hogy az Úrnak, a ti Isteneteknek szövetségéről, a melyet kötött veletek, el ne felejtkezzetek, és ne csináljatek magatoknak faragott képet, akármíhez is hasonlót, a miképen

megparancsolta az Úr, a te Istened.

24. Mert az Úr, a te Istened emésztő tűz, féltőn szerető Isten ő.

25. Hogyha majd fiaikat és unokákat nemzesz, és megvénhedtek azon a földön, és elvetemedtek, és csináltak magatoknak faragott képet, akármihhez is hasonlót, és gonoszt cselekesztek az Úrnak, a te Istenednek szemei előtt, haragra ingerelvén őt:

26. Bizonyásgul hívom ti ellenetek e mai napon a mennyet és a földet, hogy elveszvéen hamarsággal elvesztek a földről, a melyre átmentek a Jordánon, hogy bírjátok azt; nem laktok sok ideig azon, hanem pusztára kipusztultok róla.

27. És az Úr szétszór titeket a népek közé, és szám szerint kevesen maradtok meg a népek között, a kik közé visz titeket az Úr.

28. És szolgáltok ott emberi kéz által csinált isteneknek: fának és kőnek, a melyek nem látnak, nem is hallanak, nem is esznek, nem is szagolnak.

29. De ha onnan keresed meg az Urat, a te Istenedet, akkor is megtalálod, hogyha teljes szívedből és teljes lelkedből keresed őt.

30. Mikor nyomorúságban leéedsz, és utólének téged mindezek az utolsó időkben, és megtérsz az Úrhoz, a te Istenedhez, és hallgatsz az ő szavára:

31. (Mert irgalmas Isten az Úr, a te Istened), nem hágy el téged, sem el nem veszít, sem el nem felejtkezik a te atyáidnak szövetségéről, a mely felől megesküdt nékik.

32. Mert tudakozzál csak a régi időkről, a melyek te előtted voltak, ama naptól fogva, a melyen az Isten embert teremtett e földre, és pedig az égnek egyik szélétől az égnek másik széléig, ha történt-e e nagy dologhoz hasonló, vagy hallatszott-é ehhez fogható?

33. Hallotta-é valamely nép a tűz közepéből szóló Istennek szavát, a miképen hallottad te, hogy életben maradt volna?

34. Avagy próbálta-é azt Isten, hogy elmenjen és válaszszon magának népet valamely nemzetség közül, kísértésekkel: jelekkel, csudákkal, haddal, hatalmas kézzel, kinyújtott karral, és nagy rettenetességek által, a miképen cselekedte mind ezeket ti érettetek az Úr, a ti Istenedek Egyiptomban, szemeitek láttára?

35. Csak néked adatott láthatóan tudnod, hogy az Úr az Isten és nincsen kivüle több!

36. Az égből hallatta veled az ő szavát, hogy tanítson téged, a földön pedig mutatta néked amaz ő nagy tűzét, és hallottad beszédét a tűz közepéből.

37. És mivel szerette a te atyáidat, és kiválasztotta az ő magvokat is ő utánok, és kihozott téged az ő orczájával Egyiptomból, az ő nagy erejével:

38. Hogy kiűzzön náladnál nagyobb és erősebb népeket előled, hogy bevigyen téged, és adja néked az ő földjüket örökségül, mint a mai napon van:

39. Tudd meg azért e mai napon, és vedd szívedre, hogy az Úr az Isten, fent a mennyben, és alant e földön, és nincsen több!

40. Tartsd meg azért az ő rendeléseit és parancsolatait, a melyeket én parancsolok ma néked, hogy jól legyen dolgod és a te fiainak te utánad, és hogy mindenkor hosszú ideig élj azon a földön, a melyet az Úr, a te Istened ad néked.

41. Akkor választta Mózes három várost a Jordánon túl napkelet felé;

42. Hogy oda fusson a gyilkos, a ki nem akarva gyilkolta meg az ő felebarátját, a ki az előtt nem gyűlölte vala, és hogy életben maradjon, ha befutott valamelyikbe e városok közül.

43. Tudniillik Beczert a pusztában, a sík földön a Ruben fiainak, Rámótot Gileádban a Gád fiainak, és Gólánt Bászánban a Manassé fiainak.

44. Ez pedig a törvény, a melyet Mózes adott az Izráel fiai elé.

45. Ezek a bizonyágtételek, a rendelések és a végzések, a melyeket szóla Mózes Izráel fiainak, mikor Egyiptomból kijöttek vala.

46. A Jordánon túl a völgyben, Beth-Peórnak átellenében, Szihonnak, az Emoreusok királyának

földjén, a ki lakozik vala Hesbonban, a kit megvert vala Mózes, az Izráel fiaival egyben, mikor Égyiptomból kijöttek vala.

47. És elfoglalák az ő földét, és Ógnak, Básán királyának földét, az Emoreusok két királyáét, a kik a Jordánon túl laknak vala napkelet felől.

48. Aróertől fogva, mely az Arnon patakának partján van, a Sion hegyéig, a mely a Hermon;

49. És az egész síkságot a Jordánon túl napkelet felé, a síkság tengeréig, a Piszga hegy aljáig.

5.rész

1. És szólítá Mózes az egész Izráelt, és monda nékik: Hallgasd meg Izráel a rendeléseket és a végzéseket, a melyeket elmondok én ma fületek hallására, és tanuljátok meg azokat, és ügyeljete azokra, megcselekedvén azokat!

2. Az Úr, a mi Istenünk szövetséget kötött velünk a Hórebén.

3. Nem a mi atyáinkkal kötötte az Úr e szövetséget, hanem mi velünk, a kik íme itt vagyunk e mai napon mindnyájan és élünk.

4. Színről színre szólott veletek az Úr a hegyen, a tűz közepéből.

5. (Én pedig az Úr között és ti közöttetek állok vala abban az időben, hogy megjelentsem néktek az Úr beszédét; mert ti a tűztől féltetek vala, és nem menétek fel a hegyre) mondván:

6. Én, az Úr, vagyok a te Istened, a ki kihoztalak téged Égyiptomnak földéből, a szolgálatnak házából.

7. Ne legyenek néked idegen isteneid én előttem.

8. Ne csinálj magadnak faragott képet, és semmi hasonlót azokhoz, a melyek fenn az égben, vagy a melyek alant a földön, vagy a melyek a vizekben a föld alatt vannak.

9. Ne imádd és ne tiszteld azokat; mert én, az Úr, a te Istened, féltőn szerető Isten vagyok, a ki megbüntetem az atyák vétkét a fiakban, harmad és negyedíziglen, a kik engem gyűlölnék;

10. De irgalmasságot cselekeszem ezeríziglen azokkal, a kik engem szeretnek, és az én parancsolataimat megtartják.

11. Az Úrnak, a te Istenednek nevét hiába fel ne vedd; mert nem hagyja azt az Úr büntetés nélkül, a ki az ő nevét hiába felveszi.

12. Vigyázz a szombatnak napjára, hogy megszenteld azt, a miképen megparancsolta néked az Úr, a te Istened.

13. Hat napon át munkálkodjál, és végezd minden dolgodat.

14. De a hetedik nap az Úrnak, a te Istenednek szombatja: semmi dolgot se tégy azon, se magad, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálóleányod, se ökröd, se szamarad, és semminémű barmod, se jövevényed, a ki a te kapuidon belől van, hogy megnyugodjék a te szolgád és szolgálóleányod, mint te magad;

15. És megemlékezzél róla, hogy szolga voltál Égyiptom földén, és kihozott onnan téged az Úr, a te Istened erős kézzel és kinyújtott karral. Azért parancsolta néked az Úr, a te Istened, hogy a szombat napját megtartsad.

16. Tiszteld atyádat és anyádat, a mint megparancsolta néked az Úr, a te Istened; hogy hosszú ideig élj, és hogy jól legyen dolgod azon a földön, a melyet az Úr, a te Istened ad te néked.

17. Ne ölj.

18. És ne paráználkodjál.

19. És ne lopj.

20. És ne tégy a te felebarátod ellen hamis tanubizonyyságot.

21. És ne kívánd a te felebarátodnak feleségét; és ne áhítsd a te felebarátodnak házáat, szántóföldét; se szolgáját, se szolgálóleányát, se ökrét, se szamarát és semmit, a mi a te felebarátodé.

22. Ez ígéket szólá az Úr a ti egész gyülekezeteteknek a hegyen a tűz, a felhő és a homályosság közepéből nagy felszóval, és nem többet; és felírá azokat két kőtáblára, és adá azokat nékem.
23. És lőn, mikor a szót a setétség közepéből halljátok vala, és a hegy tűzzel ég vala, hozzám jövétek a ti törzseiteknek minden fejedelmével és vénjével;
24. És mondatok: Ímé az Úr, a mi Istenünk megmutatta nékünk az ő dicsőségét és nagyságát; és az ő szavát hallottuk a tűznek közepéből; e mai napon pedig láttuk, hogy az Isten emberrel szól, és ez mégis él.
25. Most hát miért haljunk meg? Mert megemészt e nagy tűz minket. Ha még tovább halljuk az Úrnak, a mi Istenünknek szavát, meghalunk!
26. Mert kicsoda az, az összes halandók közül, a ki a tűznek közepéből szóló élő Istennek szavát hallotta, mint mi, hogy megélt volna?
27. Járuj oda te, és hallgasd meg mind azt, a mit mond az Úr, a mi Istenünk, és te majd beszéld el nékünk mind, a mit néked mond az Úr, a mi Istenünk, és mi meghallgatjuk, és megcselekeszünk.
28. És meghallá az Úr a ti beszédetek szavát, a mikor beszéltek vala velem, és monda nékem az Úr: Hallottam e nép beszédének szavát, a mint beszéltek vala hozzád; mind jó, a mit beszéltek vala.
29. Vajha így maradna az ő szívök, hogy félnének engem, és megtartanák minden parancsolatomat minden időben, hogy jól legyen dolguk nékik és az ő gyermekeiknek mindörökké!
30. Menj el, és mondd meg nékik: Térjete vissza a ti sátoraitokba.
31. Te pedig állj ide mellém, hogy elmondjam néked minden parancsolatomat, rendelésemet és végzésemet, a melyekre tanítsd meg őket, hogy cselekedjék azon a földön, a melyet én adok néktek örökségül.
32. Vigyázzatok azért, hogy úgy cselekedjete, a mint az Úr, a ti Istenetek parancsolta néktek; ne térjete se jobbra, se balra.
33. Mindig azon az úton járjatek, a melyet az Úr, a ti Istenetek parancsolt néktek, hogy éljete, és jó legyen dolgotok, és hosszú ideig élhessetek a földön, a melyet bírni fogtok.

6.rész

1. Ezek pedig a parancsolatok, a rendelések és a végzések, a melyek felől parancsolta az Úr, a ti Istenetek, hogy megtanítsam azokat néktek, hogy azok szerint cselekedjete azon a földön, a melyre átmenőben vagytok, hogy bírjátok azt;
2. Hogy féljed az Urat, a te Istenedet, és megtartsad minden ő rendelését és parancsolatát, a melyeket én parancsolok néked: te és a te fiad, és a te unokád, teljes életedben, és hogy hosszú ideig élhess.
3. Halld meg azért Izráel, és vigyázz, hogy megcselekedjed, hogy jól legyen dolgod, és hogy igen megsokasodjál a tejjel és mézzel folyó földön, a miképen megígérte az Úr, a te atyáidnak Istene néked.
4. Halld Izráel: az Úr, a mi Istenünk, egy Úr!
5. Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből.
6. És ez ígék, a melyeket e mai napon parancsolok néked, legyenek a te szívedben.
7. És gyakoroljad ezekben a te fiaidat, és szólj ezekről, mikor a te házában ülsz, vagy mikor úton jársz, és mikor lefekszel, és mikor felkelsz.
8. És kössed azokat a te kezedre jegyül, és legyenek homlokkötőül a te szemeid között.
9. És írd fel azokat a te házádnak ajtófeleire, és a te kapuidra.
10. És mikor bevisz téged az Úr, a te Istened a földre, a mely felől megesküdt a te atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy ad néked nagy és szép városokat, a melyeket nem építettél;

11. És minden jóval telt házakat, a melyeket nem te töltöttél meg, és ásott kutakat, a melyeket nem te ástál, szőlő- és olajfakerteket, a melyeket nem te plántáltál; és eszel és megelepsz:
12. Vigyázz magadra, hogy el ne felejtkezzél az Úrról, a ki kihozott téged Égyiptom földéről, a szolgaságnak házából!
13. Féljed az Urat, a te Istenedet, ő néki szolgálj, és az ő nevére esküdjél.
14. Ne járjatok idegen istenek után, azoknak a népeknek istenei közül, a kik körültek vannak;
15. (Mert az Úr, a te Istened féltőn szerető Isten te közötted), hogy az Úrnak, a te Istenednek haragja fel ne gerjedjen reád, és el ne törüljön téged a föld színéről.
16. Meg ne kísértésed az Urat, a ti Istenedeket, miképen megkísértettétek Maszszában!
17. Szoroson megtartsátok az Úrnak, a ti Istenedeknek parancsolatait, az ő bizonyosságait és rendeléseit, a melyeket parancsolt néked.
18. És azt cselekedjed, a mi igaz és jó az Úrnak szemei előtt, hogy jól legyen dolgod, és bemehess és bírhasd azt a jó földet, a mely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak.
19. Hogy elűzzed minden ellenségedet a te színed elől, a mint megmondotta az Úr.
20. Ha a te fiad megkérdez téged ezután, mondván: Mire valók e bizonyágtételek, rendelések és végzések, a melyeket az Úr, a mi Istenünk parancsolt néktek:
21. Akkor azt mondjad a te fiadnak: Szolgái voltunk Égyiptomban a Faraónak; de kihozott minket az Úr Égyiptomból hatalmas kézzel.
22. És tőn az Úr Égyiptomban nagy és veszedelmes jeleket és csudákat a Faraón és az ő egész háznépén, a mi szemeink láttára.
23. Minket pedig kihoza onnét, hogy bevigyen minket, és nekünk adja azt a földet, a mely felől megesküdt a mi atyáinknak.
24. És megparancsolta nekünk az Úr, hogy cselekedjünk mind e rendelések szerint, hogy féljük az Urat, a mi Istenünket, hogy jó dolgunk legyen teljes életünkben, hogy megtartsa minket az életben, mint e mai napon.
25. És ez lesz nekünk igazságunk, ha vigyázunk arra, hogy megtartsuk mind e parancsolatokat, az Úr előtt, a mi Istenünk előtt, a miképen megparancsolta nekünk.

7.rész

1. Mikor bevisz téged az Úr, a te Istened a földre, a melyre te bemenendő vagy, hogy bírd az azt; és sok népet kiűz te előled a Khitteust, a Girgazeust, az Emoreust, a Kananeust, a Perizeust, a Khivveust, és a Jebuzeust: hétféle népet, náladnál nagyobbakat és erősebbeket;
2. És adja őket az Úr, a te Istened a te hatalmadba, és megvered őket: mindenestől veszítsd ki őket; ne köss velök szövetséget, és ne könyörülj rajtok.
3. Sógorságot se szerezz ő velök, a leányodat se adjad az ő fioknak, és az ő leányukat se vegyed a te fiadnak;
4. Mert elpártoltatja a te fiadat én tőlem, és idegen isteneknek szolgálnak; és felgerjed az Úrnak haragja reátok, és hamar kipusztít titeket.
5. Hanem így cselekedjete velök: Oltáraikat rontsátok le, oszlopaikat törjétek össze, berkeiket vágjátok ki, faragott képeiket pedig tűzzel égessétek meg.
6. Mert az Úrnak, a te Istenednek szent népe vagy te; téged választott az Úr, a te Istened, hogy saját népe légy néki, minden nép közül e föld színén.
7. Nem azért szeretett titeket az Úr, sem nem azért választott titeket, hogy minden népnél többen volnátok; mert ti minden népnél kevesebben vagytok;
8. Hanem mivel szeretett titeket az Úr, és hogy megtartsa az esküt, a melylyel megesküdt volt a ti

atyáitoknak; azért hozott ki titeket az Úr hatalmas kézzel, és szabadított meg téged a szolgáshoz hűzaból, az égyptombeli Faraó királynak kezéből.

9. És hogy megtudjad, hogy az Úr, a te Istened, ő az Isten, a hívséges Isten, a ki megtartja a szövetséget és az irgalmasságot ezerízigen azok iránt, a kik őt szeretik, és az ő parancsolatait megtartják.

10. De megfizet azoknak személy szerint, a kik őt gyűlölik, elvesztvén őket; nem késlekedik az ellen, a ki gyűlöli őt, megfizet annak személy szerint.

11. Tartsd meg azért a parancsolatot, a rendelkezéseket és végzéseket, a melyeket én e mai napon parancsolok néked, hogy azokat cselekedjed.

12. Ha pedig engedelmeskedtek e végzéseknek, és megtartjátok, és teljesítitek azokat: az Úr, a te Istened is megtartja néked a szövetséget és irgalmasságot, a mely felől megesküdt a te atyáidnak.

13. És szeretni fog téged, és megáld téged, és megsokasít téged; és megáldja a te méhednek gyümölcsét, a te földednek gyümölcsét: gabonádat, mustodat és olajodat; teheneid fajzását és juhaidnak ellését azon a földön, a mely felől megesküdt a te atyáidnak, hogy néked adja azt.

14. Áldottabb lészesz minden népnél; nem léssen közötted magtalan férfi és asszony, sem barmaid között meddő.

15. És távol tart az Úr te tőled minden betegséget, és Égyptomnak minden gonosz nyavalyáját, a melyeket ismersz; nem veti azokat te reád, hanem mind azokra, a kik gyűlölnék téged.

16. És megemészted mind a népeket, a melyeket néked ád az Úr, a te Istened; ne kedvezzen a te szemed nekik, és ne tiszteld az ő isteneit; mert tör gyanánt volna az néked.

17. Ha azt mondd a te szívedben: Többek vannak e népek, mint én, miképen úzhetem én ki őket?

18. Ne félj tőlök; emlékezzél meg csak azokról, a miket cselekedett az Úr, a te Istened a Faraóval és mind az égyptombeliekkel:

19. A nagy kísértésekről, a melyeket láttak a te szemeid, és a jelekről és csudákról; az erős kézről, és a kinyújtott karról, a melylyel kihozott téged az Úr, a te Istened! Így cselekeszik az Úr, a te Istened minden néppel, a melytől te félsz.

20. Sőt még a darázsokat is rájok bocsátja az Úr, a te Istened mind addig, míglen elvesznek azok is, a kik megmaradtak, és a kik elrejtöztek te előled.

21. Ne rettenj meg azok előtt, mert közötted van az Úr, a te Istened, nagy és rettenetes Isten!

22. És lassan-lassan kiűzi az Úr, a te Istened e népeket te előled. Nem lehet őket hirtelen kipusztítanod, hogy a mezei vadak meg ne sokasodjanak ellened!

23. De az Úr, a te Istened elődbe veti őket, és nagy romlással rontja meg őket, míglen elvesznek.

24. Az ő királyait is kezébe adja, hogy eltöröljed az ő nevüket az ég alól; senki ellened nem állhat, míglen elveszted őket.

25. Az ő isteneiknek faragott képeit tűzzel égesd meg; az azokon lévő ezüstöt és aranyat meg ne kívánd, és magadnak el ne vedd, hogy törbe ne essél miatta; mert útálatosság az az Úr előtt, a te Istened előtt.

26. Útálatosságot pedig ne vígy be a te házába, hogy átokká ne légy, mint az, hanem megvetvén vesd meg azt, és utálván utáld meg azt, mert átkozott.

8.rész

1. Mind azt a parancsolatot, a melyet én e mai napon parancsolok néked, tartsátok meg és teljesítétek, hogy élhessetek és megsokasodhassatok, bemehessetek és bírhattok a földet, a mely felől megesküdt az Úr a ti atyáitoknak.

2. És emlékezzél meg az egész útról, a melyen hordozott téged az Úr, a te Istened immár negyven

esztendeig a pusztában, hogy megsanyargasson és megpróbáljon téged, hogy nyilvánvaló legyen, mi van a te szívedben; vajjon megtartod-é az ő parancsolatait vagy nem?

3. És megsanyargata téged, és megéheztete, azután pedig enned adá a mannát, a melyet nem ismertél, sem a te atyáid nem ismertek, hogy tudodra adja néked, hogy az ember nem csak kenyérral él, hanem mind azzal él az ember, a mi az Úrnak szájából származik.

4. A te ruházatod le nem kopott rólad, sem a te lábad meg nem dagadott immár negyven esztendőttől fogva.

5. Gondold meg azért a te szívedben, hogy a miképen megfenyíti az ember az ő gyermekét, úgy fenyít meg téged az Úr, a te Istened;

6. És őrizd meg az Úrnak, a te Istenednek parancsolatait, hogy az ő útján jársz, és őt féljed.

7. Mert az Úr, a te Istened jó földre visz be téged; bővizű patakoknak, forrásoknak és mély vizeknek földére, a melyek a völgyekben és a hegyeken fakadnak.

8. Búza-, árpa-, szőlőtő- fige- és gránátalma-termő földre, faolaj- és méz-termő földre.

9. Oly földre, a melyen nem nyomorogva eszed kenyeredet, és a hol semmiben sem szűkölködsz; oly földre, a melynek kövei vas, és a melynek hegyeiből rezet vágatsz!

10. Ha azért eszel majd és megelégszel: dicsérjed az Urat, a te Istenedet azért a jó földért, a melyet néked adott.

11. Vigyázz magadra, hogy el ne felejtkezzél az Úrról, a te Istenedről, meg nem tartván az ő parancsolatait, végzéseit, rendeléseit, a melyeket én parancsolok néked e mai napon;

12. Hogy mikor eszel és jól lakol, és szép házakat építesz, és lakozol azokban;

13. És mikor a te barmaid és juhaid megsokasodnak, és ezüstöd és aranyad is megsokasodik, és minden jószágod megsaporodik:

14. Fel ne fuvalkodjék akkor a te szíved, és el ne felejtkezzél az Úrról, a te Istenedről, a ki kihozott téged Égyiptom földéből, a szolgaságnak házából;

15. A ki vezérelt téged a tüzes kígyóknak, skorpióknak, és szomjúságnak nagy és rettenetes pusztáján, a melyben víz nem vala; a ki vizet ada néked a kemény kősziklából;

16. A ki mannával étete téged a pusztában, a mit nem ismertek a te atyáid, hogy megsanyargasson és hogy megpróbáljon téged, és jól tegyen veled azután:

17. És ne mondd ezt a te szívedben: Az én hatalmam, és az én kezemnek ereje szerette nékem e gazdagságot!

18. Hanem emlékezzél meg az Úrról, a te Istenedről, mert ő az, a ki erőt ad néked a gazdagságnak megszerzésére, hogy megerősítse az ő szövetségét, a mely felől megesküdt a te atyáidnak, miképen e mai napon van.

19. Ha pedig teljesen megfelejtezel az Úrról, a te Istenedről, és idegen istenek után jársz, és azoknak szolgálsz, és meghajtod magadat azoknak; bizonyoságot tészek e mai napon ti ellenetek, hogy végképen elvesztek.

20. Mint azok a nemzetek, a kiket az Úr elveszt előletek, azonképen vesztek el; azért mert nem hallgattok az Úrnak, a ti Isteneteknek szavára.

9.rész

1. Halljad Izráel, te általmégy ma a Jordánon, hogy bemenvén, örökségül bírsz náladnál nagyobb és erősebb népeket, nagy és az égis megerősített városokat;

2. Nagy és szálas népet, Anák-fiakat, a kiktől magad is tudod és magad is hallottad: kicsoda állhat meg Anák fiai előtt?

3. Tudd meg azért e mai napon, hogy az Úr, a te Istened az, a ki átmegy előtted mint emésztő tűz, ő

törli el azokat, és ő alázza meg azokat te előtted; és kiűződ, és hamar elveszted őket, a miképen az Úr megmondotta néked.

4. Mikor azért kiűzi az Úr, a te Istened azokat te előled, ne szólj a te szívedben, mondván: Az én igazságomért hozott be engem az Úr, hogy örökségül bírjam ezt a földet; holott e népeket az ő istentelenségökért úzi ki te előled az Úr;

5. Nem a te igazságodért, sem a te szívednek igaz voltáért mégy te be az ő földük bírására; hanem az Úr, a te Istened e népeknek istentelenségéért úzi ki őket előled, hogy megerősítse az ígéretet, a mely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak: Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak.

6. Tudd meg azért, hogy az Úr, a te Istened nem a te igazságodért adja néked ezt a jó földet birtokul, mert kemény nyakú nép vagy te!

7. Emlékezzél meg róla, és el ne felejtse azokat, a mikkel haragra indítottad az Urat, a te Istenedet a pusztában! A naptól fogva, a melyen kijöttél Égyiptom földéből, mind addig, míglen e helyre jutottatok, az Úr ellen tusakodtatok vala.

8. Már a Hórebben haragra indítátok az Urat, és annyira megharaguvék reátok az Úr, hogy el akara veszteni titeket.

9. Mikor felmegyek vala a hegyre, hogy átvegyem a kőtáblákat, a szövetségnek tábláit, a melyet az Úr kötött vala veletek, és a hegyen maradtam vala negyven nap és negyven éjjel: kenyeret nem ettem, sem vizet nem ittam vala.

10. Akkor átadá nékem az Úr a két kőtáblát, a melyek az Isten ujjával valának beírva, és rajtok valának mind amaz ígék, a melyeket mondott vala az Úr néktek a hegyen a tűz közepéből, a gyülekezésnek napján.

11. És mikor a negyven nap és negyven éj elmultával átadá az Úr nékem a két kőtáblát, a szövetségnek tábláit;

12. Akkor monda az Úr nékem: Kelj fel, hamar menj innen alá; mert elvetemedett a te néped, a kit kihoztál Égyiptomból; hamar eltértek az útról, a melyet parancsoltam vala nékik, öntött bálványt készítettek magoknak.

13. Ismét szóla nékem az Úr, mondván: Láttam e népet, és bizony kemény nyakú nép ez!

14. Hagyj békét nékem, hadd pusztítsam el őket, és töröljem el az ő nevöket az ég alól, és teszlek téged ennél nagyobb és erősebb néppé!

15. Megfordulék azért, és alájövök a hegyről, a hegy pedig tűzzel ég vala, és a szövetségnek két táblája az én két kezemben vala.

16. És mikor látám, hogy ímé vétkeztetek vala az Úr ellen, a ti Istenetek ellen; öntött borjút csináltatok vala magatoknak; hamar letértetek vala az útról, a melyet az Úr parancsolt vala néktek:

17. Akkor megragadám a két táblát, és elhajítám a két kezemből, és összetörém azokat a ti szemeitek láttára.

18. És leborulék az Úr előtt, mint annakelőtte, negyven nap és negyven éjjel, kenyeret nem ettem és vizet sem ittam; minden ti bűnötökért, a melyeket elkövettetek vala, azt cselekedvén, a mi gonosz az Úr előtt, hogy ingereljétek őt.

19. Mert félek vala a haragtól és búsulástól, a melylyel ti reátok úgy megharagudt vala az Úr, hogy el akart vala pusztítani titeket. És meghallgata az Úr engem akkor is.

20. Áronra is igen megharagudt vala az Úr, és el akará őt is pusztítani; de ugyanakkor imádkozám Áronért is.

21. A ti bűnötöket pedig, a borjút, a melyet készítettetek, megragadám, és megégetém azt tűzzel; és összetörém azt, jól megőrölvén, mígnem porrá morzsolódék, azután bevetém annak porát a patakba, a mely a hegyről foly vala alá.

22. És Thaberában, Massában, és Kibrot-Taavában is haragra indítátok az Urat.

23. És mikor az Úr elküldött vala titeket Kádes-Barneából, mondván: Menjetek fel, és bíjátok örökségül a földet, a melyet néktek adtam: akkor is tusakodtatok vala az Úrnak, a ti Isteneteknek

beszéde ellen, nem hittetek néki, és nem hallgattatok az ő szavára.

24. Tusakodók voltatok az Úr ellen, a mióta ismerlek titeket.

25. És leborulék az Úr előtt azon a negyven napon és negyven éjjel, a melyeken leborultam vala; mert azt mondotta vala az Úr, hogy elveszt titeket.

26. Akkor imádkozám az Úrhoz, és mondék: Uram, Isten! ne rontsd meg a te népedet, és a te örökségedet, a kit a te nagyságoddal szabadítottál meg, a kit erős kézzel hoztál ki Égyiptomból.

27. Emlékezzél meg a te szolgálóidról: Ábrahámról, Izsákról és Jákóbról; ne nézzed e népnek keménységét, istentelenségét és bűnét!

28. Hogy ne mondja a föld népe, a honnét kihoztál minket: mivelhogy az Úr nem vihette be őket a földre, a melyet ígért volt nékik, és mivelhogy gyűlölte őket, azért hozta ki őket, hogy megölje őket a pusztában.

29. Pedig ők a te néped és a te örökséged, a melyet kihoztál a te nagy erőddel, és a te kinyujtott karoddal!

10.rész

1. Abban az időben monda az Úr nékem: Faragj magadnak két kőtáblát, az előbbiekhöz hasonlókat, és jőjj fel hozzám a hegyre, és csinálj faládát.

2. És felírom a táblákra azokat az ígéket, a melyek az előbbi táblákon valának, a melyeket széttörtél; és tedd azokat a ládába.

3. Csinálék azért ládát sitti-fából, és faragék két kőtáblát is, az előbbiekhöz hasonlókat; és felmenék a hegyre, és a két kőtábla kezemben vala.

4. És felírá a táblákra az előbbi írás szerint a tíz ígét, a melyeket szólott vala az Úr ti hozzátok a hegyen, a tűznek közepéből a gyülekezésnek napján, és átadá az Úr azokat nékem.

5. Akkor megfordulék és alájövék a hegyről, és betevém a táblákat a ládába, a melyet csináltam vala, hogy ott legyenek, a miképen az Úr parancsolta vala nékem.

6. Izráel fiai pedig elindulának Beeróthból, a mely a Jákán fiaié, Moszérába. Ott halt meg Áron, és ugyanott el is temetteték, és Eleázár, az ő fia lőn pappá helyette.

7. Innét indulának Gudgódba, Gudgódból pedig Jotbatába, bővízű patakok földére.

8. Abban az időben választá ki az Úr a Lévi törzsét, hogy hordozza az Úr szövetségének ládáját, és hogy az Úr előtt álljon, és néki szolgáljon, és hogy áldjon az ő nevében mind e napig.

9. Ezért nem volt része és öröksége a Lévinek az ő atyafiaival; az Úr az ő öröksége, a miképen megmondotta vala néki az Úr, a te Istened.

10. Én pedig ott állottam a hegyen, mint az előbbi napokban, negyven nap és negyven éjjel: és meghallgata engem az Úr akkor is, és nem akara téged elveszteni az Úr.

11. És monda az Úr nékem: Kelj fel, menj és járj a nép előtt, hogy bemenjenek és bírják a földet, a mely felől megesküdtem az ő atyáiknak, hogy nékik adom.

12. Most pedig, óh Izráel! mit kíván az Úr, a te Istened tőled? Csak azt, hogy féljed az Urat, a te Istenedet; hogy minden ő utain járj, és szeresd őt, és tiszteljed az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, és teljes lelkedből,

13. Megtartván az Úrnak parancsolatait és rendeléseit, a melyeket én ma parancsolok néked, hogy jól legyen dolgod!

14. Ímé az Úréi, a te Istenedéi az egek, és az egeknek egei, a föld, és minden, a mi rajta van!

15. De egyedül a ti atyáitokat kedvelte az Úr, hogy szeresse őket, és az ő magvokat: titeket választott ki ő utánok minden nép közül, a mint e mai napon is látszik.

16. Metéljétek azért körül a ti szíveteket, és ne legyetek ezután keménynyakúak;

17. Mert az Úr, a ti Istenetek, isteneknek Istene, és uraknak Ura; nagy, hatalmas és rettenetes Isten, a ki nem személyválogató, sem ajándékot el nem fogad.

18. Igazságot szolgáltat az árvának és az özvegynek; szereti a jövevényt, adván néki kenyeret és ruházatot.

19. Szeressétek azért a jövevényt; mert ti is jövevények voltatok Égyiptom földén.

20. Az Urat, a te Istenedet féljed, őt tiszteljed, ő hozzá ragaszkodjál, és az ő nevére esküdjél.

21. Ő a te dícséreted, és a te Istened, a ki azokat a nagy és rettenetes dolgokat cselekedte veled, a melyeket láttak a te szemeid.

22. A te atyáid hetvenen mentek vala alá Égyiptomba; most pedig az Úr, a te Istened megsokasított téged, mint az égnek csillagait!

11.rész

1. Szeresd azért az Urat, a te Istenedet, tartsd meg az ő megtartani valóit: rendeléseit, végzéseit és parancsolatait minden időben.

2. És tudjátok meg ma (mert nem a ti fiaitokkal szólok, a kik nem tudják és nem látták) az Úrnak, a te Isteneteknek fenytését, nagyságát, erős kezét és kinyújtott karját,

3. Jeleit és cselekedeteit, a melyeket Égyiptomban cselekedett a Faraóval, az égyiptombeliek királyával, és az ő egész földével;

4. És a melyeket cselekedett az égyiptombeliek seregével, lovaival és szekereivel, mivelhogy reájok árasztá a Veres tenger vizeit, mikor üldözének titeket, és elveszté őket az Úr mind e mai napig;

5. És a melyeket cselekedett veletek a pusztában, a míg e helyre jutátok;

6. És a melyeket cselekedett Dáthánnal és Abirámmal, Eliábnak a Rúben fiának fiaival, mikor a föld megnyitá az ő száját, és elnyelé őket háznépeikkel, sátoraikkal, és minden marháikkal egyetemben, a mely az övék vala, az egész Izráel között.

7. Mert saját szemeitekkel láttátok az Úrnak minden nagy cselekedetét, a melyeket cselekedett.

8. Tartsátok meg azért mind a parancsolatokat, a melyeket én ma parancsolok néked, hogy megerősödjete, bemenjete és bírjátok a földet, a melyre átmentek, hogy bírjátok azt.

9. És hogy sok ideig élhessetek a földön, a mely felől megesküdt az Úr a ti atyáitoknak, hogy nékik és az ő magvoknak adja azt a tejjel és mézzel folyó földet.

10. Mert a föld, a melyre te bemégy, hogy bírjad azt, nem olyan az, mint Égyiptomnak földé, a honnan kijöttetek; a melyben elveted vala a te magodat és a te lábaddal kell vala megöntözöd, mint egy veteményes kertet;

11. Hanem az a föld, a melyre átmentek, hogy bírjátok azt, hegyes-völgyes föld, az égnek esőjéből iszik vizet.

12. Oly föld az, a melyre az Úr, a te Istened visel gondot; mindenkor rajta függenek az Úrnak, a te Istenednek szemei az esztendő kezdetétől az esztendő végéig.

13. Lészen azért, hogyha valóban engedelmeskedtek az én parancsolataimnak, a melyeket én ma parancsolok néktek, úgy hogy az Urat, a ti Isteneket szeretitek, és néki szolgáltok teljes szívetekből és teljes lelketekből:

14. Esőt adok a ti földetekre alkalmas időben: korai és kései esőt, hogy betakaríthasd a te gabonádat, borodat és olajodat;

15. Fűvet is adok a te meződre a te barmaidnak; te pedig eszel és megelepszel.

16. Vigyázzatok azért, hogy a ti szívetek meg ne csalattassék, és el ne térjete, és ne tiszteljete idegen isteneket, és ne boruljatek le előttök.

17. Különben az Úrnak haragja felgerjed reátok, és bezárja az eget, hogy eső ne legyen, és a föld az ő

gyümölcsét meg ne teremje; és hamarsággal elvesztek a jó földről, a melyet az Úr ad néktek.

18. Vegyétek azért szívetekre és lelketekre e szavaimat, és kössétek azokat jegyül a ti kezetekre, és homlokkötőkül legyenek a ti szemeitek között;

19. És tanítsátok meg azokra a ti fiaitokat, szólván azokról, mikor házadban ülsz, mikor úton jársz, mikor fekszel és mikor felkelsz.

20. És írd fel azokat a te házadnak ajtófeleire és a te kapuidra;

21. Hogy megsokasodjanak a ti napjaitok és fiaitoknak napjai azon a földön, a mely felől megesküdt az Úr a ti atyáitoknak, hogy nékik adja mindaddig, a míg az ég a föld felett léssen.

22. Mert ha szoroson megtartjátok mind e parancsolatot, a melyet én parancsolok néktek, hogy a szerint cselekedjete; ha szeretitek az Urat, a ti Isteneteket, ha minden ő útain jártok, és ő hozzá ragaszkodtok:

23. Akkor kiúzi az Úr mind azokat a nemzeteket ti elől, és úrrá lesztek nálatoknál nagyobb és erősebb nemzeteken.

24. Minden hely, a melyet lábatok talpa megnyom, tiétek lesz, a pusztától a Libanonig, és a folyóvíztől, az Eufrátes folyóvizétől a nyugoti tengerig lesz a ti határotok.

25. Nem állhat meg senki előttem; azt míveli az Úr, a ti Istenetek, hogy féljenek és rettegjenek titeket az egész föld színén, a melyre rátapostok, a mint megmondotta néktek.

26. Lásd, én adok ma előtökbe áldást és átkot!

27. Az áldást, ha engedelmeskedtek az Úrnak, a ti Istenetek parancsolatainak, a melyeket én e mai napon parancsolok néktek;

28. Az átkot pedig, ha nem engedelmeskedtek az Úrnak, a ti Istenetek parancsolatainak, és letértek az útról, a melyet én ma parancsolok néktek, és idegen istenek után jártok, a kiket nem ismertetek.

29. És mikor bevisz téged az Úr, a te Istened arra a földre, a melyre te bemégy, hogy bírjad azt: akkor mondd el az áldást a Garizim hegyén, az átkot pedig az Ebál hegyén.

30. Nemde azok túl vannak a Jordánon, a napnyugoti út megett, a Kananeusok földén, a kik a síkságon laknak Gilgálnak átellenében, a Móré tölgyei mellett?!

31. Mert ti átmentek a Jordánon, hogy bemenvén bírhasátok a földet, a melyet az Úr, a ti Istenetek ad néktek. Ha bírni fogjátok azt, és lakni fogtok abban:

32. Vigyázzatok, hogy mind e rendelések és végzések szerint cselekedjete, a melyeket én ma adok ti előtökbe.

12.rész

1. Ezek a rendelések és a végzések, a melyeket meg kell tartanotok, azok szerint cselekedvén azon a földön, a melyet az Úr, a te atyáidnak Istene ad néked, hogy bírjad azt minden időben a míg éltek a földön:

2. Pusztára pusztítsátok el mind azokat a helyeket, a hol azok a nemzetek, a kiknek ti urai lesztek, szolgáltak az ő isteneiknek a magas hegyeken, a halmokon, és minden zöldelő fa alatt.

3. És rontsátok el azoknak oltárait, törjétek össze oszlopaikat, tűzzel égessétek meg berkeiket, és vagdaljátok szét az ő isteneiknek faragott képeit, a nevöket is pusztítsátok ki arról a helyről.

4. Ne cselekedjete így az Úrral, a ti Istenetekkel;

5. Hanem azt a helyet, a melyet kiválaszt az Úr, a ti Istenetek minden ti törzsetek közül, hogy az ő nevét oda helyezze és ott lakozzék, azt gyakoroljátok és oda menjete.

6. És oda vigyéte egészen égőáldozataitokat, véres áldozataitokat, tizedeiteket, kezeiteknek felemelt áldozatát, mind fogadásból, mind szabad akaratból való adományaitokat, és a ti barmaitoknak és juhaitoknak első fajzását.

7. És ott egyetek az Úrnak, a ti Isteneteknek színe előtt, és örvendeztetek ti és a ti házatok minden népe, kezetek minden keresményének, a melyekkel megáld téged az Úr, a te Istened.

8. Ne cselekedjete ott mind a szerint, a mint mi cselekszünk itt most, mindenik azt, a mi jónak látszik néki.

9. Mert még ez ideig nem mentetek be a nyugodalmas helyre, és az örökségbe, a melyet az Úr, a te Istened ád néked.

10. Mikor pedig átmentek a Jordánon, és lakozni fogtok azon a földön, a melyet az Úr, a ti Istenetek ád néktek örökségül, és megnyugtat titeket minden ellenségetektől, a kik körületek vannak, és bátorsággal fogtok lakozni:

11. Akkor arra a helyre, a melyet kiválaszt az Úr, a ti Istenetek, hogy ott lakozzék az ő neve, oda vigyetek mindent, a mit én parancsolok néktek: egészen égőáldozataitokat, véres áldozataitokat, tizedeiteket és kezeiteknek felemelt áldozatát, és minden megkülönböztetett fogadástokat, a melyeket fogadtok az Úrnak.

12. És örvendeztetek az Úrnak, a ti Isteneteknek színe előtt, mind ti, mind a ti fiaitok, és leányaitok, mind a ti szolgálítok és szolgálóleányaitok, mind a lévita, a ki a ti kapuitokon belől léssen; mert nincs néki része vagy öröksége ti veletek.

13. Vigyázz, hogy a te egészen égőáldozataidat ne áldozd minden helyen, a melyet meglátsz;

14. Hanem azon a helyen, a melyet kiválaszt az Úr a te törzseid közül valamelyikben: ott áldozd a te egészen égőáldozatidat, és ott cselekedjél mindent, a mit én parancsolok néked.

15. Mindazáltal a te lelkednek teljes kívánsága szerint vágatsz barmot és ehétel húst, minden te kapuidon belől, az Úrnak, a te Istenednek áldásához képest, a melyet ád néked; mind a tisztátalan, mind a tiszta eheti azt, ép úgy mint az őzet és a szarvast.

16. Csakhogy a vért meg ne egyétek; a földre öntsd azt, mint a vizet.

17. Nem eheted meg a te kapuidon belől sem gabonádnak, sem mustodnak, sem olajodnak tizedét, sem barmaidnak és juhaidnak első fajzását; sem semmi fogadási áldozatodat, a melyet fogadsz, sem szabad akarat szerint való adományaidat, sem a te kezenednek felemelt áldozatát;

18. Hanem az Úrnak a te Istenednek színe előtt egyed azokat azon a helyen, a melyet kiválaszt az Úr a te Istened: te és a te fiad, leányod, szolgálád, szolgálóleányod és a lévita, a ki a te kapuidon belől van; és örvendezzél az Úrnak, a te Istenednek színe előtt mindenben, a mire kezedet veted.

19. Vigyázz, hogy el ne hagyjad a lévitát valameddig élsz a te földeden.

20. Mikor az Úr, a te Istened kiszélesíti a te határodat, a miképen ígérte vala néked, és ezt mondod: Húst ehetném! mivelhogy a te lelked húst kíván enni: egyél húst a te lelkednek teljes kívánsága szerint.

21. Ha messze van tőled a hely, a melyet az Úr, a te Istened választ, hogy oda helyezze az ő nevét, és leölsz, a mint parancsoltam néked, a te barmaidból és juhaidból, a melyeket az Úr ád majd néked: akkor egyél azokból a te kapuidban a te lelkednek teljes kívánsága szerint.

22. De, a mint az őzet és a szarvast eszik, úgy egyed azokat; a tisztátalan és a tiszta egyaránt ehetik abból.

23. Csakhogy abban állhatatos légy, hogy a vért meg ne egyed; mert a vér, az a lélek: azért a lelket a hússal együtt meg ne egyed!

24. Meg ne egyed azt, a földre öntsd azt, mint a vizet.

25. Meg ne egyed azt, hogy jól legyen dolgod néked és a te gyermekeidnek is utánad, mivelhogy azt cselekszed, a mi igaz az Úr szemei előtt.

26. De ha valamit megszentelsz a tiédből, vagy fogadást teszesz: vedd fel, és vidd azt arra a helyre, a melyet kiválaszt az Úr.

27. És az Úrnak, a te Istenednek oltárán áldozd meg a te egészen égőáldozataidat, azoknak húsát és vérét; egyéb áldozataidnak vérét azonban öntsd az Úrnak, a te Istenednek oltárára, a húsát pedig megeheted.

28. Vigyázz és hallgasd meg mindezeket az ígéket, a melyeket én parancsolok néked, hogy jól legyen dolgod, néked és a te gyermekeidnek utánad mind örökké; mivelhogy azt cselekszed, a mi jó és igaz az Úrnak, a te Istenednek szemei előtt.

29. Mikor kiirtja előled az Úr, a te Istened a nemzeteket, a kikhez bemégy, hogy bírjad őket, és bírni fogod őket, és lakozol majd az ő földükön:

30. Vigyázz magadra, hogy őket követvén törbe ne essél, miután már kivesztek előled; és ne tudakozzál az ő isteneik felől, mondván: Miképen tisztelik e nemzetek az ő isteneiket? én is akképen cselekszem.

31. Ne cselekedjél így az Úrral, a te Isteneddel, mert mind azt az útálatosságot, a mit gyűlöl az Úr, megcselekedték az ő isteneikkel; mert még fiaikat és leányaikat is megégetik vala tűzzel az ő isteneiknek.

32. Mindazt, a mit én parancsolok néktek, megtartsátok, és a szerint cselekedjétek: semmit ne tégy ahhoz, és el se végy abból!

13.rész

1. Mikor te közötted jövendőmondó, vagy álomlátó támad és jelt vagy csodát ad néked;

2. Ha bekövetkezik is az a jel vagy a csoda, a melyről szólott vala néked, mondván: Kövessünk idegen isteneket, a kiket te nem ismeresz, és tiszteljük azokat:

3. Ne hallgass efféle jövendőmondónak beszédeire, vagy az efféle álomlátóra; mert az Úr, a ti Istenetek kísért titeket, hogy megtudja, ha szeretitek-é az Urat, a ti Isteneteket teljes szívetekből, és teljes lelketekből?

4. Az Urat, a ti Isteneteket kövessétek, és őt féljétek, és az ő parancsolatait tartsátok meg, és az ő szavára hallgassatok, őt tiszteljétek, és ő hozzá ragaszkodjatok.

5. Az a jövendőmondó pedig vagy álomlátó ölettsék meg; mert pártütést hirdetett az Úr ellen, a ti Istenetek ellen, a ki kihozott titeket Égyiptom földéből, és megszabadított téged a szolgaságnak házából; hogy elfordítson téged arról az útról, a melyet parancsolt néked az Úr, a te Istened, hogy azon járj. Gyomlálj ki azért a gonoszt magad közül.

6. Ha testvéred, a te anyádnak fia, vagy a te fiad vagy leányod, vagy a kebleden lévő feleség, vagy lelki-testi barátod titkon csalogat, mondván: Nosza menjünk és tiszteljünk idegen isteneket, a kiket nem ismertetek sem te, sem atyáid.

7. Ama népek istenei közül, a kik körültek vannak, közel hozzád vagy távol tőled, a földnek egyik végétől a másik végéig:

8. Ne engedj néki, és ne hallgass reá, ne nézz reá szájalommal, ne kíméld és ne rejtegesd őt;

9. Hanem megölvén megöljed őt; a te kezéd legyen először rajta az ő megölésére, azután pedig az egész népnek keze.

10. Kövekkel kövezd meg őt, hogy meghaljon; mert azon igyekezett, hogy elfordítson téged az Úrtól, a te Istenedtől, a ki kihozott téged Égyiptomnak földéből, a szolgaságnak házából;

11. És hallja meg az egész Izráel, és féljenek és ne cselekedjenek többé ahhoz hasonló gonoszt te közötted.

12. Ha valamelyikben a te városaid közül, a melyeket az Úr, a te Istened ad néked, hogy ott lakjál, ezt hallod mondani:

13. Emberek jöttek ki közül, istentelenségnek fiai, és elfordítják városuk lakosait, mondván: Nosza, menjünk és tiszteljünk idegen isteneket, a kiket nem ismertetek:

14. Akkor keress, kutass és szorgalmasan tudakozódjál, és ha igaz, és bizonyos a dolog, és megtörtént az efféle útálatosság közötted:

15. Hányd kard élére annak a városnak lakosait; áldozd fel azt mindenestől, a mi benne van; a barmát is kard élére hányd.

16. És a mi préda van benne, hordd mind együvé az ő piacának közepére, és égesd meg a várost tűzzel és annak minden prédáját is teljes áldozatul az Úrnak, a te Istenednek, és legyen rom mind örökké, és soha többé fel ne építtessék.

17. Ne ragadjon semmi a te kezedhez abból az átokra valóból, hogy szűnjék meg az Úr haragjának búsulása, és könyörületes legyen hozzád, és könyörüljön rajtad, és megszaporítson téged, a miképen megesküdt a te atyáidnak,

18. Ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, megtartván minden ő parancsolatát, a melyeket én ma parancsolok néked, hogy azt cselekedjed, a mi igaz az Úrnak, a te Istenednek szemei előtt.

14.rész

1. Ti az Úrnak, a ti Isteneteknek fiai vagytok; ne vagdaljátok meg magatokat, se szemeitek között ne csináljatok kopaszsgot, a halottért,

2. Mert szent népe vagy te az Úrnak, a te Istenednek, és az Úr választott téged, hogy légy néki tulajdon népe minden nép közül, a melyek a föld színén vannak.

3. Semmi útálatosságot meg ne egyél.

4. Ezek azok az állatok, a melyeket megehettek: az ökör, juh, kecske,

5. Szarvas, őz, bival, vadkecske, zerge, vad bika és jávor.

6. És mindazt az állatot, a melynek hasadt a körme és egészen ketté hasadt körme van, és kérődző az állatok között, megehetitek.

7. De a kérődzők és hasadt körműek közül ne egyétek meg ezeket: a tevét, a nyulat és hörcsököt, mert kérődznek ugyan, de körmük nem hasadt; tisztátalanok legyenek ezek néktek.

8. És a disznót, mert hasadt ugyan a körme, de nem kérődzik; tisztátalan legyen ez néktek. Ezeknek húsából ne egyetek, holttestöket se illessétek.

9. Ezeket ehettek meg mindazokból, melyek vízben élnek: a minek úszó szárnya és pikkelye van, mind megegyétek;

10. Valaminek pedig nincsen úszó szárnya és pikkelye, meg ne egyétek; tisztátalan az néktek.

11. Minden tiszta madarat megehettek.

12. Ezek pedig, a melyeket meg ne egyetek közülök: a sas, a saskeselyű és a halászó sas.

13. A keselyű, a héja és a sólyom az ő nemével.

14. Minden holló az ő nemével.

15. A strucz, a bagoly, a kakuk és a karvaly az ő nemével.

16. A kuvik, a fülesbagoly és a bölömbika.

17. A pelikán, a gém és a hattyú.

18. Az eszterág és a szarka az ő nemével; a бүdösbanka és a denevér.

19. Minden szárnyas féreg is tisztátalan legyen néktek; meg ne egyétek.

20. Minden tiszta szárnyast megehettek.

21. Semmi holttestet meg ne egyetek; a jövevénynek, a ki a te kapuidon belől van, adjad azt, hogy egye meg azt, vagy add el az idegennek, mert szent népe vagy te az Úrnak, a te Istenednek. Ne főzd a gödölyét az ő anyja tejében.

22. Esztendőről esztendőre tizedet végy a te magodnak minden terméséből, a mely a te meződön terem.

23. És egyed az Úrnak, a te Istenednek színe előtt azon a helyen, a melyet kiválaszt, hogy ott lakozzék az ő neve, gabonádnak, mustodnak, olajodnak tizedét, a te barmaidnak és juhaidnak első

fajzását; hogy tanuljad félni az Urat, a te Istenedet minden időben.

24. Ha pedig hosszabb néked az út, hogysen oda vihetnéd azokat, mivelhogy távol esik tőled az a hely, a melyet az Úr, a te Istened választ, hogy oda helyezze az ő nevét, téged pedig megáldott az Úr, a te Istened:

25. Akkor add el pénzen, és kösd a kezedbe a pénzt, és menj el arra a helyre, a melyet kiválaszt az Úr, a te Istened;

26. És adjad a pénzt mind azért, a mit kíván a te lelked: ökrökért, juhokért, borért és vidámító italért és mindenért, a mit megáhit néked a te lelked, és egyél ott az Úrnak, a te Istenednek színe előtt, és örvendezzél te és a te házadnak népe.

27. A lévitát pedig, a ki a te kapuidon belől van, ne hagyd el, mert nincsen néki része, sem öröksége veled.

28. A harmadik esztendő végén vidd ki annak az esztendő termésének minden tizedét, és rakd le a te kapuidba.

29. És eljön a lévita (a kinek nincsen része és öröksége te veled), és a jövevény, árva és özvegy, a kik a te kapuidon belől vannak, és esznek és megelégesznek, hogy megáldjon téged az Úr, a te Istened a te kezeden minden munkájában, a melyet végzesz.

15.rész

1. A hetedik esztendő végén elengedést mívelj.

2. Ez pedig az elengedésnek módja: Minden kölcsönadó ember engedje el, a mit kölcsönadott az ő felebarátjának; ne hajtsa be az ő felebarátján és atyjafián; mert elengedés hirdettetett az Úrért.

3. Az idegenen hajtsd be; de a mid a te atyádfiánál lesz, engedje el néki a te kezéd.

4. De nem is lesz közötted szegény, mert igen megáld téged az Úr azon a földön, a melyet az Úr, a te Istened ad néked örökségül, hogy bírjad azt.

5. De csak úgy lesz ez, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, megtartván és teljesítvén mind azt a parancsolatot, a melyet én ma parancsolok néked.

6. Mert az Úr, a te Istened megáld téged, a miképen megmondotta néked; és sok népnek adsz zálogos kölcsönt, te pedig nem kérsz kölcsönt, és sok népen fogsz uralkodni, és te rajtad nem uralkodnak.

7. Ha mégis szegénynyé lesz valaki a te atyádfiai közül valamelyikben a te kapuid közül a te földeden, a melyet az Úr, a te Istened ad néked: ne keményítsd meg a te szívedet, be se zárjad kezedet a te szegény atyádfia előtt;

8. Hanem örömet nyisd meg a te kezedet néki, és örömet adj kölcsön néki, a mennyi elég az ő szükségére, a mi nélkül szűkölködik.

9. Vigyázz magadra, hogy ne legyen a te szívedben valami istentelenség, mondván: Közelget a hetedik esztendő, az elengedésnek esztendeje; és elfordítsd szemedet a te szegény atyádfiától, hogy ne adj néki; mert ő ellened kiált az Úrhoz, és bűn lesz benned.

10. Bizonyára adj néki, és meg ne háborodjék azon a te szíved, mikor adsz néki; mert az ilyen dologért áld meg téged az Úr, a te Istened minden munkádban, és mindenben, a mire kezedet veted.

11. Mert a szegény nem fogy ki a földről, azért én parancsolom néked, mondván: Örömet nyisd meg kezedet a te szűkölködő és szegény atyádfiának a te földeden.

12. Hogyha eladja magát néked a te atyádfia, a zsidó férfi és zsidó asszony, és szolgál téged hat esztendeig: a hetedik esztendőben bocsássad őt szabadon mellőled.

13. És mikor szabadon bocsátod őt mellőled, ne bocsásd el őt üresen;

14. Hanem terheld meg őt bőven a te juhaidból, a te szérúdról, és a te sajtódból; a mivel megáldott

téged az Úr, a te Istened, adj néki abból.

15. És emlékezzél meg róla, hogy te is szolga voltál Égyiptom földén, és megszabadított téged az Úr, a te Istened; azért parancsolom én ma ezt néked.

16. Ha pedig ezt mondja néked: Nem megyek el tőled, mert szeret téged és a te házadat, mivelhogy jól van néki te nálad dolga:

17. Akkor vedd az árat, és fúrd a fülébe és az ajtóba; és legyen szolgálóddá mindvégig; így cselekedjél szolgálóleánnyoddal is.

18. Ne essék nehezedre, hogy szabadon bocsátod őt mellőled; (hiszen két annyi bérré valót szolgált néked hat éven át, mint a béres-munkás) és megáld téged az Úr, a te Istened mindenben, a mit cselekszel.

19. Barmaid és juhaid első fajzásának minden hímjét az Úrnak, a te Istenednek szenteljed. Ne munkálkodjál a te tehenednek első fajzásán, és meg ne nyírjad a te juhaidnak első fajzását.

20. Az Úrnak, a te Istenednek színe előtt edd meg azt esztendőről esztendőre, te és a te házad népe, azon a helyen, a melyet kiválaszt az Úr.

21. Hogyha valami fogyatkozás lesz benne; sánta vagy vak lesz, vagy akármely fogyatkozásban szenvedő: meg ne áldozd azt az Úrnak, a te Istenednek.

22. A te kapuidon belől edd meg azt; a tisztátalan és a tiszta egyaránt, mintha őz volna az vagy szarvas.

23. Csakhogy a vérét meg ne edd, hanem a földre öntsd azt, mint a vizet.

16.rész

1. Ügyelj az Abib hónapra, és készíts az Úrnak, a te Istenednek páschkát; mert az Abib hónapban hozott ki téged az Úr, a te Istened Égyiptomból éjjel.

2. Páskha gyanánt pedig ölj az Úrnak, a te Istenednek juhot és ökröt azon a helyen, a melyet kiválaszt az Úr, a te Istened, hogy oda helyezze az ő nevét.

3. Ne egyél azzal semmi kovászos, hanem hét napon át egyél azzal kovásztalan lepényeket, nyomorúságnak kenyerét, (mert sietséggel jöttél ki Égyiptom földről) hogy megemlékezzél arról a napról életednek minden idejében, a melyen kijöttél Égyiptom földről.

4. És ne lásson senki kovászt hét napon át sehol a te határodban; és a húsból, a melyet az első napon estve megáldozol, semmi ne maradjon reggelig.

5. Nem ölheted le a páschkát akármelyikben a te városaid közül, a melyeket az Úr, a te Istened ad néked;

6. Hanem azon a helyen, a melyet kiválaszt az Úr, a te Istened, hogy az ő nevét oda helyezze: ott öld le a páschkát estve, napnyugtakor, abban az időben, a mikor kijöttél Égyiptomból.

7. Azon a helyen süsd és edd is meg, a melyet kiválaszt az Úr, a te Istened; reggel pedig fordulj vissza és menj haza a te hajlékodbá.

8. Hat napon át egyél kovásztalant; hetednapon pedig az Úrnak, a te Istenednek berekesztő ünnepe lévén, ne munkálkodjál azon.

9. Számlálj azután magadnak hét hetet; attól fogva kezdjed számlálni a hét hetet, hogy sarlódat a vetésbe bocsátod.

10. És tarts hetek ünnepét az Úrnak, a te Istenednek, a te kezdednek szabad akarat szerint való adományával, a melyet ahhoz képest adj, a mint megáldott téged az Úr, a te Istened.

11. És örvendezz az Úrnak, a te Istenednek színe előtt, te és a te fiad, és leányod, szolgálád, szolgálóleányod, és a lévita, a ki a te kapuidon belől van, és a jövevény, az árva és az özvegy, a kik te közötted vannak, azon a helyen, a melyet kiválasztott az Úr, a te Istened, hogy oda helyezze az ő

nevét.

12. És emlékezzél meg róla, hogy te is szolga voltál Egyiptomban; és tartsd meg, és teljesítsd e rendelkezéseket.

13. A sátorok ünnepét hét napig tartsd, mikor begyűjtöd a termést a te szérúdról és sajtódról.

14. És örvendezz a te ünnepeden, te és a te fiad, a te leányod, szolgád és szolgálóleányod, a lévita, a jövevény, az árva és az özvegy, a kik belől vannak a te kapuidon.

15. Hét napig ünnepelj az Úrnak, a te Istenednek azon a helyen, a melyet kiválaszt az Úr; mert megáld téged az Úr, a te Istened minden termésedben, és kezeidnek minden munkájában; azért örvendezz igen!

16. Minden esztendőben háromszor jelenjen meg közüled minden férfiú az Úrnak, a te Istenednek színe előtt azon a helyen, a melyet kiválaszt; a kovásztalan kenyerek ünnepén, a hetek ünnepén, és a sátorok ünnepén. De üres kézzel senki se jelenjen meg az Úr előtt!

17. Kiki az ő képessége szerint adjon, az Úrnak, a te Istenednek áldása szerint, a melyet ad néked.

18. Bírákat és felügyelőket állíts minden kapudba, a melyeket az Úr, a te Istened ad néked, a te törzseid szerint, hogy ítéljék a népet igaz ítélettel.

19. El ne fordítsd az ítéletet; személyt se válogass; ajándékot se végy; mert az ajándék megvakítja a bölcsék szemeit, és elfordítja az igazak beszédét.

20. Igazságot, igazságot kövess, hogy élhess, és örökségül bírhasd azt a földet, a melyet az Úr, a te Istened ad néked.

21. Ne plántálj magadnak berket semmiféle fából, az Úrnak, a te Istenednek oltára mellé, a melyet készítesz magadnak.

22. Oszlopot se emelj magadnak, a mit gyűlöl az Úr, a te Istened.

17.rész

1. Ne áldozzál az Úrnak, a te Istenednek olyan ökröt és juhot, a melyen valami fogyatkozás van, akármi hiba; mert útálatosság az az Úrnak, a te Istenednek.

2. Hogyha találtatik közötted valamelyikben a te kapuid közül, a melyeket az Úr, a te Istened ad néked, vagy férfiú vagy asszony, a ki gonoszt cselekszik az Úrnak, a te Istenednek szemei előtt, megszegvén az ő szövetségét;

3. És elmegy és szolgál idegen isteneket, és imádja azokat, akár a napot, akár a holdat, vagy akármelyet az égnek seregei közül, a melyet nem parancsoltam;

4. És megjelentetik néked, és meghallod: jól megtudakozd; és hogyha igaz, és bizonyos a dolog, és megtörtént ez az útálatosság Izráelben:

5. Akkor vidd ki azt a férfiút vagy azt az asszonyt, a ki azt a gonoszságot művelte, a te kapuidba, (a férfiút vagy az asszonyt) és kövezd agyon őket, hogy meghaljanak.

6. Két tanú vagy három tanú szavára halállal lakoljon a halálra való; de egy tanú szavára meg ne haljon.

7. A tanúk keze legyen első rajta, hogy megölettessék, és azután mind az egész nép keze. Így tisztítsd ki magad közül a gonoszt.

8. Ha megfoghatatlan valami előtted, a mikor ítélned kell vér és vér között, ügy és ügy között, sérelem és sérelem között, vagy egyéb versengések között a te kapuidban: akkor kelj fel, és menj el arra a helyre, a melyet kiválaszt az Úr, a te Istened.

9. És menj be a Lévitá-papokhoz és a bíróhoz, a ki lesz majd abban az időben; és kérdezd meg őket, és ők tudtul adják néked az ítéletmondást.

10. És annak a mondásnak értelme szerint cselekedjél, a melyet tudtul adnak néked azon a helyen, a

melyet kiválaszt az Úr; és vigyázz, hogy mind a szerint cselekedjél, a mint tanítanak téged.

11. A törvény szerint cselekedjél, a melyre tanítanak téged, és az ítélet szerint, a melyet mondanak néked; el ne hajolj attól a mondástól, a melyet tudtul adnak néked, se jobbra, se balra.

12. Ha pedig elbizakodottságból azt cselekszi valaki, hogy nem hallgat a papra, a ki ott áll, szolgálván az Urat, a te Istenedet, vagy a bíróra: haljon meg az ilyen ember. Így tisztítsd ki a gonoszt Izráelből.

13. És mind az egész nép hallja, és féljen, hogy elbizakodottan senki ne cselekedjék többé.

14. Mikor bemegy arra a földre, a melyet az Úr, a te Istened ad néked, és bírod azt, és lakozol abban, és ezt mondd: Királyt teszek magam fölé, miképen egyéb népek, a melyek körültem vannak:

15. Azt emeld magad fölé királyul, a kit az Úr, a te Istened választ. A te atyádfiai közül emelj magad fölé királyt; nem tehetsz magad fölé idegent, a ki nem atyádfia.

16. Csak sok lovat ne tartson, és a népet vissza ne vigye Égyiptomba, hogy lovat sokasítson, mivelhogy az Úr megmondta néktek: Ne térjetez többé vissza azon az úton!

17. Sok feleséget se tartson, hogy a szíve el ne hajoljon; se ezüstjét, se aranyát felettébb meg ne sokasítsa.

18. És mikor az ő országának királyi székére ül, írja le magának könyvbe e törvénynek mását a Lévitá-papokéból.

19. És legyen az ő nála, és olvassa azt életének minden idejében, hogy tanulja félni az Urat, a te Istenedet, hogy megtartsa e törvénynek minden ígését, és e rendelkezéseket, hogy azokat cselekedje.

20. Fel ne fuvalkodjék az ő szíve az ő atyjafiai ellen, se el ne hajoljon a parancsolattól jobbra vagy balra, hogy hosszú ideig éljen az ő országában ő és az ő fiai Izráelben.

18.rész

1. A Lévitá-papoknak, a Lévi egész nemzetségének ne legyen se része, se öröksége Izráellel, hanem éljenek az Úrnak tüzes áldozataiból és örökségéből.

2. Annakokáért ne legyen néki öröksége az ő atyjafiai között: Az Úr az ő öröksége, a mint megmondotta néki.

3. És ez legyen a papoknak törvényes része a néptől, azoktól, a kik áldoznak akár ökörrrel, akár juhval, hogy a papnak adják a lapoczkát, a két állat és a gyomrot.

4. A te gabonád, mustod és olajod zengéjét, és a te juhaid gyapjának zengéjét néki adjad;

5. Mert őt választotta ki az Úr, a te Istened minden te nemzetséged közül, hogy álljon szolgálatra az Úrnak nevében, ő és az ő fiai minden időben.

6. Mikor pedig eljön a Lévitá valamelyikből a te egész Izráelben lévő kapuid közül, a hol ő lakik, és bemegy az ő lelkének teljes kívánsága szerint arra a helyre, a melyet kiválaszt az Úr:

7. Szolgáljon az Úrnak az ő Istenének nevében, mint az ő többi atyjafiai, a Léviták, a kik ott állanak az Úr előtt.

8. Az eledelokban egyenlőképen részesedjenek, kivéve azt, a mit eladott valaki az ő atyai örökségéből.

9. Mikor te bemegy arra a földre, a melyet az Úr, a te Istened ad néked: ne tanulj cselekedni azoknak a népeknek útálatosságai szerint.

10. Ne találtassék te közötted, a ki az ő fiát vagy leányát átvigye a tűzön, se jövendőmondó, se igéző, se jegymagyarázó, se varázsló;

11. Se bűbajos, se ördöngösöktől tudakozó, se titok-fejtő, se halottidéző;

12. Mert mind útálja az Úr, a ki ezeket míveli, és ez ilyen útálatosságokért úzi ki őket az Úr, a te Istened te előled.

13. Tökéletes légy az Úrral, a te Isteneddel.

14. Mert ezek a nemzetek, a kiket te elűzesz, igézőkre és jövendőmondókra hallgatnak; de tenéked nem engedett ilyet az Úr, a te Istened.

15. Próféát támaszt néked az Úr, a te Istened te közüled, a te atyádfiai közül, olyat mint én: azt hallgassátok!

16. Mind a szerint, amint kérted az Úrtól, a te Istenedtől a Hóreben a gyülekezésnek napján mondván: Ne halljam többé az Úrnak, az én Istenemnek szavát, és ne lássam többé ezt a nagy tüzet, hogy meg ne haljak!

17. Az Úr pedig monda nékem: Jól mondták a mit mondtak.

18. Próféát támasztok nékik az ő atyjokfiai közül, olyat mint te, és az én ígéimet adom annak szájába, és megmond nékik mindent, a mit parancsolok néki.

19. És ha valaki nem hallgat az én ígéimre, a melyeket az én nevemben szól, én megkeresem azon!

20. De az a próféta, a ki olyat mer szólani az én nevemben, a mit én nem parancsoltam néki szólani, és a ki idegen istenek nevében szól: haljon meg az a próféta.

21. Ha pedig azt mondod a te szívedben: miképen ismerhetjük meg az ígét, a melyet nem mondott az Úr?

22. Ha a próféta az Úr nevében szól, és nem lesz meg, és nem teljesedik be a dolog: ez az a szó, a melyet nem az Úr szólott; elbizakodottságból mondotta azt a próféta; ne félj attól!

19.rész

1. Mikor kiírtja az Úr, a te Istened a nemzeteket, a kiknek földjét néked adja az Úr, a te Istened, és bírni fogod őket, és lakozol az ő városaikban és az ő házaikban:

2. Válaszsz ki magadnak három várost a te földeden, a melyet az Úr, a te Istened ad néked, hogy örököljed azt.

3. Készítsd meg magadnak az utat azokhoz, és oszszad három részre a te országod határát, a melyet az Úr, a te Istened ad néked örökségül; azok arra valók legyenek, hogy minden gyilkos oda meneküljön.

4. Ez pedig a gyilkos törvénye, a ki oda menekül, hogy élve maradjon: A ki nem szándékosan öli meg az ő felebarátját, és nem gyűlöli vala azt azelőtt;

5. A ki például elmegy az ő felebarátjával az erdőre fát vágni, és meglódul a keze a fejszével, hogy levágja a fát, és leesik a vas a nyeléről, és úgy találja az ő felebarátját, hogy az meghal: az ilyen meneküljön e városok egyikébe, hogy élve maradjon.

6. Különben a vérbosszuló rokon úzóbe veszi az ő szívének búsulásában, és eléri, ha az út hosszú leend, és agyon üti őt, holott nem méltó a halálra, mivel azelőtt nem gyűlölte azt.

7. Azért én parancsolom néked, mondván: Három várost válassz magadnak.

8. Ha pedig az Úr, a te Istened kiterjeszti a te határodát, a mint megesküdt a te atyáidnak, és néked adja mind az egész földet, a melynek megadását megígérte volt a te atyáidnak;

9. (Hogyha megtartod mind e parancsolatot, megtévén azt, a mit én ma parancsolok néked, tudniillik, hogy szeressed az Urat, a te Istenedet, és járj az ő utain minden időben): akkor e háromhoz szerezz még három várost.

10. Hogy ártatlan vér ne ontassék ki a te földeden, a melyet az Úr, a te Istened ad néked örökségül, és hogy a vér ne legyen rajtad.

11. De hogyha lesz valaki, a ki gyűlöli az ő felebarátját, és meglesi azt, és reá támad és úgy üti meg, hogy meghal, és bemenekül valamelyikbe e városok közül:

12. Akkor az ő városának vénei küldjenek embereket, és vonják ki azt onnét, és adják azt a vérbosszuló rokon kezébe, hogy meghaljon.

13. Ne nézz reá szájalommal, hanem tisztítsd ki az ártatlan vérontást Izráelből, hogy jól legyen dolgod.
14. A te felebarátodnak határát el ne told, a mely határt az ősök vetettek a te örökségben, a melyet örökölni fogsz azon a földön, a melyet az Úr, a te Istened ad néked, hogy bírjad azt.
15. Ne álljon elő egy tanú senki ellen semmiféle hamisság és semmiféle bűn miatt; akármilyen bűnben bűnös valaki, két tanú szavára vagy három tanú szavára álljon a dolog.
16. Ha valaki ellen gonosz tanú áll elő, hogy pártütéssel vádolja őt:
17. Akkor álljon az a két ember, a kiknek ilyen perök van, az Úr elé, a papok és a bírák elé, a kik abban az időben lesznek;
18. És a bírák vizsgálják meg jól a dolgot, és ha hazug tanú lesz a tanú, a ki hazugságot szólott az ő atyjafia ellen:
19. Úgy cselekedjetez azzal, a mint ő szándékozott cselekedni az ő atyjafiával. Így tisztítsd ki közüled a gonoszt;
20. Hogy a kik megmaradnak, hallják meg, és féljenek, és többször ne cselekedjenek te közötted ilyen gonosz dolgot.
21. Ne nézz reá szájalommal; lelket lélekért, szemet szemért, fogat fogért, kezét kézért, lábat lábért.

20.rész

1. Mikor hadba mégy ellenséged ellen, és látsz lovakat, szekereket, náladnál nagyobb számú népet: ne félj tőlök, mert veled van az Úr, a te Istened, a ki felhozott téged Égyiptom földéről.
2. És mikor az ütközethez készültök, álljon elő a pap, és szóljon a népnek;
3. És ezt mondja nékik: Hallgasd meg Izráel! Ti ma készültök megütközni ellenségeitekkel: A ti szívetek meg ne lágyuljon, ne féljetez, és meg ne rettenjetez, se meg ne rémüljetez előttök;
4. Mert az Úr, a ti Istenetek veletez megy, hogy harczoljon érettetez a ti ellenségeitekkel, hogy megtartszon titeket.
5. Az előljárók pedig szóljanak a népnek, mondván: Kicsoda az olyan férfi, a ki új házat építetez, de még fel nem avatta azt? Menjen el, és térjen vissza az ő házába, hogy meg ne haljon a harczban, és más valaki avassa fel azt.
6. És kicsoda olyan férfi, a ki szőlőt ültetetez és nem vette el annak hasznát? Menjen el, és térjen vissza az ő házába, hogy meg ne haljon a harczban, és más valaki vegye el annak hasznát.
7. És kicsoda olyan férfi, a ki feleséget jegyetez el magának, de még el nem vette? Menjen el, és térjen vissza házába, hogy meg ne haljon a harczban, és más valaki vegye azt el.
8. Még tovább is szóljanak az előljárók a néphez, és ezt mondják: Kicsoda olyan férfi, a ki félénk és lágy szívű? Menjen el, és térjen vissza az ő házába, hogy az ő atyjafiainak szíve úgy meg ne olvadjon, mint az ő szíve.
9. És mikor elvégzik az előljárók beszédöket a néphez, állítsanak seregvezéretez a nép élére.
10. Mikor valamely város alá mégy, hogy azt megostromold, békességgel kínáld meg azt.
11. És ha békességgel felel néked, és kaput nyit, akkor az egész nép, a mely találta az abban, adófizetőd legyen, és szolgáljon néked.
12. Ha pedig nem köt békességet veled, hanem harczra kél veled, akkor zárd azt körül;
13. És ha az Úr, a te Istened kezetez adja azt: vágj le abban minden fineműt fegyver élével;
14. De az asszonyökat, a kis gyermekeket, a barmökat és mind azt, a mi lesz a városban, az egész zsákmányolni valót magadnak prédáljad; és fogyaszde el a te ellenségeidtől való zsákmányt, a kiket kezetez ad néked az Úr, a te Istened.

15. Így cselekedjél mindazokkal a városokkal, a melyek igen messze esnek tőled, a melyek nem e nemzetek városai közül valók.

16. De e népek városaiban, a melyeket örökségül ad néked az Úr, a te Istened, ne hagyj élni csak egy lelket is;

17. Hanem mindenestől veszítsd el őket: a Khittheust, az Emoreust, a Kananeust, a Perizeust, a Khivveust és a Jebuzeust, a mint megparancsolta néked az Úr, a te Istened;

18. Azért, hogy meg ne tanítsanak titeket az ő mindenféle útálatosságaik szerint cselekedni, a melyeket ők cselekesznek az ő isteneiknek, és hogy ne vétkezzetek az Úr ellen, a ti Istenetek ellen.

19. Mikor valamely várost hosszabb ideig tartasz körülzárva, hadakozván az ellen, hogy bevedyed azt: ki ne veszítsd annak egy élőfáját sem, fejszével vágván azt; hanem egyél arról, és azt magát ki ne irtsad; mert ember-é a mezőnek fája, hogy ostrom alá jusson miattad?

20. Csak a mely fáról tudod, hogy nem gyümölcstermő, azt veszítsd el és irtsd ki, és abból építs erősséget az ellen a város ellen, a mely te ellened hadakozik, mind addig, a míg leomlik az.

21.rész

1. Hogyha agyonütöttet találnak azon a földön, a melyet az Úr, a te Istened ad néked birtokul, és az a mezőn fekszik, és nem tudható: ki ölte meg azt;

2. Akkor a te véneid és a te bíruid menjenek ki, és mérjék meg a földet a városokig, a melyek az agyonütött körül vannak;

3. És a mely város legközelebb esik az agyonütöthöz, annak a városnak vénei vegyenek egy üszőtinót, a melylyel még nem dolgoztattak, és a mely nem vont még jármot;

4. És annak a városnak vénei vigyék az üszőt valamely folyóvíz völgyébe, a melyet nem szántanak és nem vetnek, és szegjék nyakát az üszőnek ott a völgyben.

5. És járuljanak oda a papok, Lévi fiai; (mert őket választotta az Úr, a te Istened, hogy szolgáljanak néki, és hogy áldjanak az Úr nevében, és az ő ítéletök szerint legyen minden per és minden sérelem).

6. És mindnyájan annak a városnak vénei, a kik legközelebb esnek az agyonütöthöz, mossák meg kezeiket a nyakaszegett üsző felett a völgyben;

7. És szóljanak és mondják: A mi kezeink nem ontották ki ezt a vért, sem a mi szemeink nem látták.

8. Bocsáss meg a te népednek, Izráelnek, a melyet megváltottál, Uram, és ne engedd, hogy ártatlan vér ontása legyen Izráel között, a te néped között! És bocsánatot nyernek a vért.

9. Te azért tisztítsd ki közüled az ártatlan vérnek kiontását, mert így cselekszed azt, a mi igaz az Úr előtt.

10. Mikor hadba mégy ellenségeid ellen, és kezvedbe adja őket az Úr, a te Istened, és azok közül foglyokat ejtesz;

11. És meglátsz a foglyok között egy szép ábrázatú asszonyt, és megszereted azt, úgy hogy elvennéd feleségül:

12. Vidd be őt a te házadba, hogy nyirja meg a fejét, és messe le körmeit.

13. És az ő fogoly ruháját vesse le magáról, és maradjon a te házadban, hogy sirassa az ő atyját és anyját egész hónapig; és csak azután menj be hozzá, és légy az ő férje, és legyen ő a te feleséged.

14. Hogyha pedig nem tetszik néked, bocsásd el őt az ő kívánsága szerint; de pénzért semmiképen el ne add őt; ne hatalmaskodjál rajta, miután megrontottad őt.

15. Ha valakinek két felesége van, az egyik szeretett, a másik gyűlölt, és szülnek néki fiakat, mind a szeretett, mind a gyűlölt, és a gyűlöltnek fia lesz az elsőszülött:

16. Azon a napon, a melyen az ő fiait örökösökké teszi a maga jószágában, nem teheti elsőszülötté a szeretettnek fiát a gyűlöltnek fia felett, a ki elsőszülött;

17. Hanem az elsőszülöttet, a gyűlöltnek fiát ismerje el, két részt adván néki mindenből, a mije van; mert az az ő erejének zsengeje, övé az elsőszülöttség joga.

18. Ha valakinek pártütő és makacs fia van, a ki az ő atyja szavára és anyja szavára nem hallgat, és ha megfenyítik, sem engedelmeskedik nékik:

19. Az ilyet fogja meg az ő atyja és anyja, és vigyék azt az ő városának véneihez és az ő helységének kapujába,

20. És ezt mondják a város vénei: Ez a mi fiunk pártütő és makacs, nem hallgat a mi szónkra, tobzódó és részeges:

21. Akkor az ő városának minden embere kövekkel kövezzék meg azt, hogy meghaljon. Így tisztítsd ki közüled a gonoszt, és az egész Izráel hallja meg, és féljen!

22. Ha valakiben halálos ítéletre való bűn van, és megölik, és felakasztatod azt fára:

23. Ne maradjon éjjel az ő holtteste a fán, hanem temesd el azt még azon a napon; mert átkozott Isten előtt a ki fán függ; és meg ne fertéztessed azt a földet, a melyet az Úr, a te Istened ad néked örökségül.

22.rész

1. Ne nézd el, ha a te atyádfiának ökre vagy juha tévelyeg, és ne fordulj el azoktól, hanem bizony tereld vissza azokat a te atyádfiához.

2. Hogyha pedig nincs közel hozzád a te atyádfia, vagy nem is ismered őt: hajtsd a barmot a magad házához, és legyen nálad, míg keresi azt a te atyádfia, és akkor add vissza néki.

3. És ekképen cselekedjél szamarával, ekképen cselekedjél ruhájával és ekképen cselekedjél a te atyádfiának minden elveszett holmijával, a mi elveszett tőle és te megtaláltad; nem szabad félrevonulnod.

4. Ha látod, hogy a te atyádfiának szamara vagy ökre az úton eldűlve fekszik, ne fordulj el azoktól, hanem vele együtt emeld fel azokat.

5. Asszony ne viseljen férfiruházatot, se férfi ne öltözzék asszonyruhába; mert mind útalatos az Úr előtt, a te Istened előtt, a ki ezt míveli.

6. Ha madárfészek akad elédbbe az úton valamely fán vagy a földön, madárfiakkal vagy tojásokkal, és az anya rajta ül a fiakon vagy a tojásokon: meg ne fogd az anyát a fiakkal egyben;

7. Hanem bizony bocsásd el az anyát, és a fiakat fogd el magadnak, hogy jól legyen dolgod, és hosszú ideig élj.

8. Ha új házat építesz, házfedeledre korlátot csinálj, hogy vérrel ne terheld a te házadat, ha valaki leesik arról.

9. Ne vess a te szőlődbe kétféle magot, hogy fertőzötté ne legyen az egész: a mag, a melyet elvetsz és a szőlőnek termése.

10. Ne szánts ökrön és szamáron együtt.

11. Ne öltözzél vegyes szövésű azaz gypjúból és lenből szőtt ruhába.

12. A te felsőruhádnek négy szegletére, a melyet felülre öltesz, bojtokat csinálj magadnak.

13. Ha valaki feleséget vesz, és bemegy hozzá, és meggyűlöli azt,

14. És szégyenletes dolgokkal vádolja, és rossz hírbe keveri azt, mert ezt mondja: E feleséget vettem magamnak, és hozzá mentem, de nem találtam ő benne szűzességet:

15. Akkor vegye azt a leánynak atyja és anyja, és vigyék a leány szűzességének jeleit a város vénei elé a kapuba;

16. És mondja a leánynak atyja a véneknek: Leányomat feleségül adtam e férfiúnak, de gyűlöli őt;

17. És íme szégyenletes dolgokkal vádolja, mondván: Nem találtam a te leányodban szűzességet;

pedig ímhol vannak az én leányom szűzességének jelei! És terítsék ki a ruhát a város vénei elé.

18. Akkor a város vénei fogják meg azt a férfit, és ostorozzák meg őt;

19. És bírságot adják meg száz ezüst siklusra, és adják ezt a leány atyjának; mert rossz hírbe kevert egy izráelita szűzet; és legyen annak felesége, és el nem bocsáthatja azt teljes életében.

20. Ha pedig igaz lesz a vádolás, és nem találják szűzesség a leányban:

21. Akkor vigyék ki a leányt az ő atyjának háza elé, és az ő városának emberei kövezzék meg kővel, hogy meghaljon; mert gyalázatosságot cselekedett Izráelben, paráználkodván az az ő atyjának házábanál. Így tisztítsd ki közüled a gonoszt.

22. Ha rajtakapnak valamely férfit, hogy férjes asszonnyal hál, ők mindketten is meghaljanak: a férfi, a ki az asszonnyal hált, és az asszony is. Így tisztítsd ki a gonoszt Izráelből.

23. Ha szűz leány van jegyben egy férfiúval, és megtalálja azt valaki a városban, és vele hál:

24. Vigyétek ki mindkettőjüket annak a városnak kapuja elé, és kövezzétek meg őket kővel, hogy meghaljanak. A leányt azért, hogy nem kiáltott a városban, a férfit pedig azért, hogy meggyalázta az ő felebarátjának feleségét. Így tisztítsd ki a gonoszt Izráelből.

25. De hogyha mezőn találja a férfi a jegyben járó leányt, és erőszakoskodik rajta a férfi és vele hál: csak maga a férfi haljon meg, a ki azzal hált;

26. A leányt pedig ne bántsod, mert a leánynak nincsen halálos bűne, mivel olyan ez a dolog, mint a mikor valaki felebarátjára támad és azt agyonüti.

27. Mert a mezőn találta őt; kiálthatott a jegyben járó leány, de nem volt a ki megoltalmazza őt.

28. Ha valaki el nem jegyzett szűz leánnyal találkozik, és megragadja azt, és vele hál, és rajta kapják őket:

29. Akkor a férfi, a ki vele hált, adjon a leány atyjának ötven ezüst siklust, a leány pedig legyen feleségévé. Mivelhogy meggyalázta azt, nem bocsáthatja el azt teljes életében.

30. Ne vegye el senki az ő atyjának feleségét, és az ő atyjának takaróját fel ne takarja!

23.rész

1. Akinek szeméremtette zúzott vagy megcsonkított, ne menjen be az Úrnak községébe.

2. A fattyú se menjen be az Úrnak községébe; még tizedízig se menjen be az Úrnak községébe.

3. Az Ammoniták és Moábiták se menjenek be az Úrnak községébe; még tizedízig se menjenek be az Úrnak községébe, soha örökké:

4. Azért, mert nem jöttek előtökbe kenyérrel és vízzel az úton, mikor kijöttetek Égyiptomból; és mivelhogy felbérlette ellened Bálámot, a Beór fiát, a mesopotámiabeli Péthorból valót, hogy megátkozzon téged.

5. De az Úr, a te Istened nem akarta meghallgatni Bálámot; hanem fordította az Úr, a te Istened az átkot néked áldásodra, mivelhogy szeretett téged az Úr, a te Istened.

6. Ne keresd az ő békességüket és az ő javokat teljes életedben, soha.

7. Ne utáld az Edomitát; mert atyádfia az; ne utáld az égyiptombelit, mert jövevény voltál az ő földén.

8. Az olyan fiak, a kik harmadízen születnek nekik, bemehetnek az Úrnak községébe.

9. Ha táborba szállsz a te ellenséged ellen: őrizkedjél minden gonosztól.

10. Ha volna valaki közötted, a ki nem volna tiszta valami éjszakai véletlenség miatt: menjen ki a táborból, és ne menjen vissza a táborba;

11. És mikor eljő az este, mossa meg magát vízzel, és a nap lementével menjen be a táborba.

12. A táboron kívül valami helyed is legyen, hogy kimehess oda.

13. És legyen ásócskád a fegyvered mellett, hogy mikor leülsz kívül, gödröt áss azzal és ha felkelsz,

betakarhassad azt, a mi elment tőled;

14. Mert az Úr, a te Istened, a te táborodban jár, hogy megszabadítson téged, és elődbe vesse a te ellenségeidet: legyen azért a te táborod szent, hogy ne lásson te közted valami rútságot, és el ne forduljon tőled.

15. Ne add ki a szolgát az ő urának, a ki az ő urától hozzád menekült.

16. Veled lakjék, te közötted, azon a helyen, a melyet választ valamelyikben a te városaid közül, a hol néki tetszik; ne nyomorgasd őt.

17. Ne legyen felavatott paráznánő Izráel leányai közül; se felavatott paráznaférfi ne legyen Izráel fiai közül.

18. Ne vidd be a paráznánő bérét és az eb-bért az Úrnak, a te Istenednek házába akárminémű fogadás fejében; mert mind a kettőt útálja az Úr, a te Istened.

19. A te atyádfiától ne végy kamatot: se pénznek kamatját, se eleségnek kamatját, se semmi egyébnek kamatját, a mit kamatra szokás adni.

20. Az idegentől vehetsz kamatot, de a te atyádfiától ne végy kamatot, hogy megáldjon téged az Úr, a te Istened mindenben, a mire kinyujtod kezedet, azon a földön, a melyre bemégy, hogy bírjad azt.

21. Ha fogadással ígérsz valamit az Úrnak, a te Istenednek: ne halogasd annak megadását; mert bizony megkeresi azt rajtad az Úr, a te Istened, és bűnül tulajdoníttatik az néked.

22. Ha pedig nem teszesz fogadást, bűn sem tulajdoníttatik néked.

23. Ügyelj arra, a mi ajkaidon kijön, és úgy teljesítsd, a mit száddal ígérsz, mint mikor szabad akaratból teszesz fogadást az Úrnak, a te Istenednek.

24. Ha bemégy a te felebarátodnak szőlőjébe, egyél szőlőt kívánságod szerint jóllakásodig, de edényedbe ne rakj.

25. Ha bemégy a te felebarátod vetésébe, kezeddél szaggass kalászokat, de sarlóval ne vágj be a te felebarátod vetésébe.

24.rész

1. Ha valaki asszonyt vesz magához, és feleségévé teszi azt, és ha azután nem találja azt kedvére valónak, mivelhogy valami illetlenséget talál benne, és ír néki váló levelet, és kezébe adja azt annak, és elküldi őt házatól;

2. És kimegy az ő házából, és elmegy és más férfiúé lesz;

3. És a második férfiú is meggyűlöli őt, és ír néki váló levelet, és kezébe adja azt, és elküldi őt házatól; vagy ha meghal az a második férfi, a ki elvette azt magának feleségül;

4. Az első férje, a ki elküldte őt, nem veheti őt másodsor is magához, hogy feleségévé legyen, minekutána megfertéztetett; mert útálatosság ez az Úr előtt; te pedig ne tedd bűnössé a földet, a melyet az Úr, a te Istened ad néked örökségül.

5. Hogyha valaki újonnan vesz feleséget, ne menjen hadba, és ne vessenek reá semmiféle terhet; egy esztendeig szabad legyen az ő házában, és vidámitsa a feleségét, a kit elvett.

6. Zálogba senki ne vegyen kézimalmot vagy malomkövet, mert életet venne zálogba.

7. Hogyha rajtakapnak valakit, a ki embert lop az ő atyjafiai közül, Izráel fiai közül, és hatalmaskodik rajta, vagy eladja azt: haljon meg az a tolvaj. Így tisztítsd ki a gonoszt te közül.

8. A poklosság csapásában vigyázz, hogy szorgalmasan megtartsad és megcselekedjed mindazt, a mire a Lévíta-papok tanítanak titeket; vigyázzatok, hogy a miképen megparancsoltam nékik, a képen cselekedjetek.

9. Emlékezzél meg arról, a mit cselekedett az Úr, a te Istened Miriámmal az úton, mikor kijöttetek Égyiptomból.

10. Ha kölcsön adsz valamit a te felebarátodnak: ne menj be az ő házába, hogy magad végy zálogot tőle;

11. Kivül állj meg, és az ember, a kinek kölcsönt adsz, maga vigye ki hozzád az ő zálogát.

12. Hogyha szegény ember az, ne feküdjél le az ő zálogával;

13. Bizony add vissza néki azt a zálogot napnyugtakor, hogy az ő ruhájában feküdjék le, és áldjon téged. És igazságul lesz ez néked az Úr előtt, a te Istened előtt.

14. A szegény és szűkölködő napszámoson ne erőszakoskodjál, akár atyádfiai, akár a te jövevényeid azok, a kik a te földeden a te kapuid között vannak.

15. Azon a napon add meg az ő bérét, és le se menjen felette a nap; mert szegény ő, és kívánkozik az után az ő lelke, hogy ellened ne kiáltson az Úrhoz, és bűn ne legyen rajtad.

16. Meg ne ölettesenek az atyák a fiakért, se a fiak meg ne ölettesenek az atyákért; kiki az ő bűnéért haljon meg.

17. A jövevénynek és az árvának igazságát el ne csavard; és az özvegynek ruháját ne vedd zálogba.

18. Hanem emlékezzél vissza, hogy szolga voltál Égyiptomban, és megváltott téged az Úr, a te Istened, onnét. Azért parancsolom én néked, hogy így cselekedjél.

19. Mikor learatod aratni valódat a te meződön, és kévét felejtesz a mezőn, ne térj vissza annak felvételére; a jövevényé, az árváé és az özvegyé legyen az, hogy megáldjon téged az Úr, a te Istened, kezeidnek minden munkájában.

20. Ha olajfád termését lerázod, ne szedd le, a mi még utánad marad; a jövevényé, árváé és az özvegyé legyen az.

21. Ha szőlődet megszeded, ne mezgeréld le, a mi utánad marad; a jövevényé, árváé és az özvegyé legyen az.

22. És emlékezzél vissza, hogy szolga voltál Égyiptomnak földén. Azért parancsolom néked, hogy így cselekedjél.

25.rész

1. Ha per támad férfiak között, és törvény elé mennek, és megítélik őket, és igazat adnak az igaznak és bűnösnek mondják a bűnöst:

2. Akkor, ha a bűnös ütletet érdemel, vonassa le azt a bíró, és üttessen arra maga előtt annak bűnössége szerint való számban.

3. Negyvenet üttessen rá, ne többet, hogy netalán, ha ennél több ütést üttet reá, alávalóvá legyen előtted a te atyádfia.

4. Ne kösd be az ökörnek száját, mikor nyomtat!

5. Ha testvérek laknak együtt, és meghal egy közülök, és nincs annak fia: a megholtnak felesége ne menjen ki a háztól idegen férfiúhoz; hanem a sógora menjen be hozzá, és vegye el őt magának feleségül, és éljen vele sógorsági házasságban.

6. És majd az elsőszülött, a kit szülni fog, a megholt testvér nevét kapja, hogy annak neve ki ne töröltessék Izráelből.

7. Hogyha a férfinak nincs kedve elvenni az ő ágyát, menjen el az ő ágya a kapuba a vénekhez, és mondja: Sógorom vonakodik fentartani az ő testvérének nevét Izráelben, nem akar velem sógorsági házasságban élni.

8. Akkor hívják azt az ő városának vénei, és beszéljenek vele; és ha megáll és ezt mondja: nincs kedvem őt elvenni:

9. Akkor járuljon hozzá az ő ágya a vének szemei előtt, és húzza le saruját annak lábáról, és köpjön az arczába, és szóljon, és ezt mondja: Így kell cselekedni azzal a férfival, a ki nem építi az ő

testvérének házát.

10. És "le húzott sarujú háznép"-nek nevezzék az ő nevét Izráelben.

11. Ha két férfi összevesz egymással, és az egyiknek felesége oda járul, hogy megszabadítsa az ő férjét annak kezéből, a ki veri azt, és kinyújtja kezét, és megfogja annak szeméremtestét:

12. Vágd el annak kezét, meg ne szánja szemed.

13. Ne legyen a te zsákodban kétféle font: nagyobb és kisebb.

14. Ne legyen a te házában kétféle éfa: nagyobb és kisebb.

15. Teljes és igaz fontod legyen néked; teljes és igaz éfád legyen néked; hogy hosszú ideig élj azon a földön, a melyet az Úr, a te Istened ád néked.

16. Mert az Úr előtt, a te Istened előtt útálni való mindaz, a ki ezeket cselekszi; és mindaz, a ki hamisságot mível.

17. Megemlékezzél arról, a mit Amálek cselekedett rajtad az úton, a mikor Égyiptomból kijöttetek:

18. Hogy reád támadt az úton, és megverte a seregnek utolsó részét, mind az erőtleneket, a kik hátul valának, a mikor magad is fáradt és lankadt voltál, és nem félted az Istent.

19. Mikor azért megnyugtat majd téged az Úr, a te Istened, minden te köröskörül lévő ellenségedtől azon a földön, a melyet az Úr, a te Istened ád néked örökségül, hogy bírd az: töröld el Amálek emlékezetét az ég alól; el ne felejtse!

26.rész

1. Mikor pedig bemegy arra a földre, a melyet az Úr, a te Istened ád néked örökségül, és bírni fogod azt, és lakozol abban:

2. Akkor végy a föld minden gyümölcsének zengéjéből, a melyet szerezz a te földedből, a melyet az Úr, a te Istened ád néked; és tedd kosárba és menj oda a helyre, a melyet kiválaszt az Úr, a te Istened, hogy ott lakozzék az ő neve;

3. És menj be a paphoz, a ki abban az időben lesz, és mondjad neki: Vallást teszek ma az Úr előtt, a te Istened előtt, hogy bejöttem a földre, a mely felől megesküdt az Úr a mi atyáinknak, hogy nekünk adja.

4. És a pap vegye el a kosarat kezedből, és tegye azt az Úrnak, a te Istenednek oltára elé.

5. És szólj, és mondjad az Úr előtt, a te Istened előtt: Veszendő mesopotámiai vala az atyám, és aláment vala Égyiptomba, és jövevény volt ott kevesed magával; nagy, erős és temérdek néppé lőn ottan.

6. Bosszúsággal illetének pedig minket az Égyiptombeliek, és nyomorgatának minket, és vetének reánk kemény szolgálatot.

7. Kiáltánk azért az Úrhoz, a mi atyáink Istenéhez, és meghallgatta az Úr a mi szónkat, és megtekintette a mi nyomorúságunkat, kínunkat és szorongatásunkat;

8. És kihozott minket az Úr Égyiptomból erős kézzel, kinyújtott karral, nagy rettentéssel, jelekkel és csudákkal;

9. És behozott minket e helyre, és adta nekünk ezt a földet, a tejjel és mézzel folyó földet.

10. Most azért ímé elhoztam ama föld gyümölcsének zengéjét, a melyet nekem adott Uram. És rakd le azt az Úr előtt, a te Istened előtt, és imádkozzál az Úr előtt, a te Istened előtt;

11. És örömet találj mindabban a jóban, a melyet ád néked az Úr, a te Istened, és a te házadnépének; te és a lévita, és a jövevény, a ki te közötted van.

12. Ha a harmadik esztendőben, a tizednek esztendejében, minden termésedből egészen megadod a tizedet, és adod a lévitanak, a jövevénynek, az árvának és özvegynek, hogy egyenek a te kapuid között, és jól lakjanak:

13. Akkor ezt mondjad az Úr előtt, a te Istened előtt: Kitakarítottam a szent részt a házból, és oda adtam azt a lévítának, a jövevénynek, az árvának és az özvegynek minden te parancsolatod szerint, a melyet parancsoltál nékem; nem hágtam át egyet sem a te parancsolataidból, sem el nem felejtettem!

14. Nem ettem belőle gyászomban, nem pusztítottam belőle tisztátalanul, és halottra sem adtam belőle. Hallgattam az Úrnak, az én Istenemnek szavára; a szerint cselekedtem, a mint parancsoltad nékem.

15. Tekints alá a te szentségednek lakóhelyéből a mennyekből, és áldd meg Izráelt, a te népedet, és a földet, a melyet nekünk adtál, a mint megesküdtél vala a mi atyáinknak, a tejjel és mézzel folyó földet.

16. E mai napon az Úr, a te Istened parancsolja néked, hogy e rendelések és végzések szerint cselekedjél: tartsd meg azért és cselekedjed azokat teljes szívedből és teljes lelkedből!

17. Azt kívántad ma kimondatni az Úrral, hogy Isteneddé lesz néked, hogy járhasz az ő útain, megtudhassad az ő rendeléseit, parancsolatait és végzéseit, és engedhess az ő szavának;

18. Az Úr pedig azt kívánja ma kimondatni veled, hogy az ő tulajdon népévé leszel, a miképen szólt néked, és minden ő parancsolatát megtartod,

19. Hogy feljebb valóvá tegyen téged minden nemzetnél, a melyeket teremtett, dicséretben, névben és dicsőségben, és hogy szent népévé lehess az Úrnak, a te Istenednek, a mint megmondta vala.

27.rész

1. Mózes pedig és Izráel vénei parancsot adának a népnek, mondván: Tartsátok meg mind e parancsolatot, a melyet én parancsolok ma néktek.

2. És a mely napon általmentek a Jordánon arra a földre, a melyet az Úr, a te Istened ad néktek: nagy köveket állíts fel, és meszeld be azokat mésszel.

3. És mihelyt általmégy, írd fel azokra e törvénynek minden ígését, hogy bemehess arra a földre, a melyet az Úr, a te Istened ad néked, a tejjel és mézzel folyó földre, a miképen megígérte néked az Úr, a te atyáidnak Istene.

4. Mihelyt azért általmentek a Jordánon, állítsátok fel azokat a köveket, a melyeket én e mai napon parancsolok néktek, az Ebál hegyén; és meszeld be azokat mésszel.

5. És építs ott oltárt az Úrnak, a te Istenednek; olyan kövekből való oltárt, a melyeket vassal meg ne faragj.

6. Ép kövekből építsd az Úrnak, a te Istenednek oltárát; és áldozzál azon egészen égőáldozatokat az Úrnak, a te Istenednek.

7. Áldozzál hálaáldozatokat is, és egyél ott, és vigadozzál az Úr előtt, a te Istened előtt.

8. És írd fel a kövekre e törvénynek minden ígését igen világosan!

9. És szóla Mózes és a Lévi nemzetségéből való papok az egész Izráelnek, mondván: Figyelj és hallgass Izráel! E mai napon lettél az Úrnak, a te Istenednek népévé.

10. Hallgass azért az Úrnak, a te Istenednek szavára, és cselekedjél az ő parancsolatai és rendelései szerint, a melyeket, én parancsolok ma néked.

11. És parancsola Mózes azon a napon a népnek, mondván:

12. Ezek álljanak fel a népnek megáldására a Garizim hegyén, mikor általmentek a Jordánon: Simeon, Lévi, Júda, Izsakhár, József és Benjámin.

13. Ezek pedig az átkozásra álljanak fel az Ebál hegyén: Rúben, Gád, Áser, Zebulon, Dán és Nafthali.

14. Szóljanak pedig a lévíták, és ezt mondják az egész Izráel népének felszóval:

15. Átkozott az ember, a ki faragott és öntött képet csinál, útálatára az Úrnak, mesterember kezének munkáját, és rejtve tartja azt! És feleljen az egész nép és mondja: Ámen!
16. Átkozott a ki kevésre becsüli az ő atyját vagy anyját! És mondja az egész nép: Ámen!
17. Átkozott, a ki elmozdítja az ő felebarátjának határát! És mondja az egész nép: Ámen!
18. Átkozott, a ki félrevezeti a vakot az úton! És mondja az egész nép: Ámen!
19. Átkozott, a ki elfordítja a jövevénynek, árvának és özvegynek igazságát! És mondja az egész nép: Ámen!
20. Átkozott, a ki az ő atyjának feleségével hál, mert feltakarja az ő atyjának takaróját! És mondja az egész nép: Ámen!
21. Átkozott, a ki közösül valamely barommal! És mondja az egész nép: Ámen!
22. Átkozott, a ki az ő leánytestvérével hál, az ő atyjának leányával vagy az ő anyjának leányával! És mondja az egész nép: Ámen!
23. Átkozott, a ki az ő napával hál! És mondja az egész nép: Ámen!
24. Átkozott, a ki megöli az ő felebarátját titkon! És mondja az egész nép: Ámen!
25. Átkozott, a ki ajándékot fogad el, hogy ártatlan lélek vérént ontsa! És mondja az egész nép: Ámen!
26. Átkozott, a ki meg nem tartja e törvénynek ígéit, hogy cselekedje azokat! És mondja az egész nép: Ámen!

28.rész

1. Ha pedig szorgalmasan hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, és megtartod és teljesíted minden ő parancsolatát, a melyeket én parancsolok ma néked: akkor e földnek minden népénél feljebbvalóvá tesz téged az Úr, a te Istened;
2. És reád szállanak mind ez áldások, és megteljesednek rajtad, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára.
3. Áldott leszel a városban, és áldott leszel a mezőben.
4. Áldott lesz a te méhednek gyümölcse és a te földednek gyümölcse, és a te barmodnak gyümölcse, a te teheneidnek fajzása és a te juhaidnak ellése.
5. Áldott lesz a te kosarad és a te sütő tekenőd.
6. Áldott leszel bejöttödben, és áldott leszel kimentedben.
7. Az Úr megszalasztja előtted a te ellenségeidet, a kik reád támadnak; egy úton jönnek ki reád, és hét úton futnak előled.
8. Áldást parancsol melléd az Úr a te csűreidben és mindenben, a mire ráteszed kezedet; és megáld téged azon a földön, a melyet az Úr, a te Istened ád néked.
9. Az Úr felkészít téged magának szent néppé, a miképen megesküdt néked, ha megtartod az Úrnak, a te Istenednek parancsolatait, és az ő útain jársz.
10. És megéri majd a földnek minden népe, hogy az Úrnak nevéől neveztetel, és félnek tőled.
11. És bővölködővé tesz téged az Úr minden jóban: a te méhednek gyümölcseiben, a te barmodnak gyümölcseiben és a te földednek gyümölcseiben, azon a földön, a mely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak, hogy néked adja azt.
12. Megnyitja néked az Úr az ő drága kincsházát, az eget, hogy esőt adjon a te földednek alkalmas időben, és megáldja kezeden minden munkáját, és kölcsönt adsz sok népnek, te pedig nem veszel kölcsönt.
13. És fejjé tesz téged az Úr és nem farkká, és mindinkább feljebbvaló leszel és nem alábbvaló, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek parancsolataira, a melyeket én parancsolok ma néked, hogy tartsd

meg és teljesítsd azokat;

14. És ha el nem térsz egyetlen ígétől sem, a melyeket én parancsolok néktek, se jobbra, se balra, járván idegen istenek után, hogy azokat tiszteljétek.

15. Ha pedig nem hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, hogy megtartsad és teljesítsd minden parancsolatát és rendelését, a melyeket én parancsolok ma néked: reád jőnek mind ez átkok, és megteljesednek rajtad:

16. Átkozott leszesz a városban, és átkozott a mezőn.

17. Átkozott lesz a te kosarad és a te sütő tekenőd.

18. Átkozott lesz a te méhednek gyümölcse és a te földednek gyümölcse, a te teheneidnek fajzása és a te juhaidnak ellése.

19. Átkozott leszesz bejöttödben, és átkozott leszesz kimentedben.

20. Bocsát az Úr te reád átkot, bomlást és romlást mindenben, a mit kezdesz vagy cselekszel; mígnem eltöröltetel és mígnem gyorsasággal elveszesz a te cselekedeteidnek gonoszsága miatt, a melyekkel elhagytál engem.

21. Hozzád ragasztja az Úr a döghalált, mígnem elemészt téged arról a földről, a melyre bemégy, hogy bírjad azt.

22. Megver téged az Úr szárazbetegséggel hidegleléssel, gyulasztó és izzasztó betegséggel, aszályllyal, szárazsággal és ragyával; és üldöznek téged, mígnem elveszesz.

23. Eged, a mely fejed felett van, rézzé, a föld pedig, a mely lábad alatt van, vassá válik.

24. Az Úr eső helyett port és hamut ad a te földedre; az égből száll reád, mígnem elpusztulsz.

25. Az Úr megszalaszt téged a te ellenségeid előtt; egy úton mégy ki ő reá, és hét úton futsz előtte, és a föld minden országának rettentésére leszel.

26. És eledelévé lesz a te holttested az ég minden madarának és a föld vadainak, és nem lesz, a ki elűzze azokat.

27. Megver téged az Isten Égyiptomnak fekélyével, és sülylyel, varral és viszketegséggel, a melyekből ki nem gyógyíttathatól.

28. Megver téged az Úr tébolyodással, vaksággal és elme-zavarodással;

29. És tapogatni fogsz délben, a mint tapogat a vak a setétségben; és szerencsétlen leszel a te útaidban, sőt elnyomott és kifosztott leszel minden időben, és nem lesz, a ki megszabadítson.

30. Feleséget jegyzesz magadnak, de más férfi hál azzal; házat építesz, de nem lakol benne; szőlőt ültetsz, de nem veszed annak hasznát.

31. A te ökröd szemed előtt vágatik le, és nem eszel abból; a te szamarad elragadtatik előled, és nem tér vissza hozzád; a te juhaid ellenségeidnek adatnak, és nem lesz, a ki megszabadítson.

32. A te fiaid és leányaid más népnek adatnak, és a te szemeid néznek és epekednek utánok egész napon, és nem lesz erő a te kezdedben.

33. A te földednek gyümölcset, és minden fáradságos szerzeményedet oly nép emészt fel, a melyet nem ismertél, sőt elnyomott és megnyomorított leszel minden időben.

34. És megtébolyodol a látványtól, a melyet látni fognak a te szemeid.

35. Megver téged az Úr gonosz kelésekkel a te térdeiden és czombjaidon, a melyekből ki nem gyógyíttathatól, talpadtól fogva a koponyádig.

36. Az Úr elvisz téged és a te királyodat, a kit magad fölé emelsz, oly nép közé, a melyet nem ismertél sem te, sem a te atyáid; és szolgálni fogsz ott idegen isteneket: fát és követ.

37. És iszonyattá, példabeszéddé és gúnynyá leszel minden népnél, a melyek közé elűz téged az Úr.

38. Sok magot viszel ki a mezőre, de keveset takarsz be, mert felemészt az a sáska.

39. Szőlőket ültetsz és míveled azokat, de bort nem iszol, meg sem szeded, mert elemészt azokat a féreg.

40. Olajfáid lesznek minden határodban, de nem kened magadat olajjal, mert olajfádnak gyümölcse lehull.

41. Fiakat és leányokat nemzesz, de nem lesznek tiéid; mert fogságra jutnak.
42. Minden fátat és földednek minden gyümölcsét megemészti a sáska.
43. A jövevény, a ki közötted van, feljebb-feljebb emelkedik feletted, te pedig alább-alább szállasz.
44. Ő fog néked kölcsönt adni, és nem te kölcsönzöl néki; ő fej lesz, te pedig fark leszel.
45. És ez átkok mind reád szállanak, és üldöznek téged és megteljesednek rajtad, míglen elpusztulsz; mert nem hallgattál az Úrnak, a te Istenednek szavára, hogy megtartottad volna az ő parancsolatait és rendeléseit, a melyeket parancsolt néked;
46. És rajtad lesznek jelül és csudául, és a te magodon mind örökké.
47. A miatt, hogy nem szolgáltad az Urat, a te Istenedet örömmel és jó szívvel, mindennel bővölködvén:
48. Szolgálod majd a te ellenségeidet, a kiket reád bocsát az Úr, éhen és szomjan, mezítelen és mindennek szűkiben; és vasigát vet a te nyakadra, míglen elpusztít téged.
49. Hoz az Úr ellened népet meszszünnen, a földnek széléről, nem különben, a mint repül a sas; oly népet, a melynek nyelvét nem érted;
50. Vad tekintetű népet, a mely nem tiszteli a vén embert, és a gyermeknek nem kedvez:
51. És felemészti a te barmodnak tenyészését és a te földednek gyümölcsét, mígnem kipusztulsz; a mely nem hágy néked a te gabonádból, borodból, olajodból, és a te teheneidnek fajzásából, juhaidnak elléséből, mígnem kiveszít téged.
52. És megszáll téged minden városodban, míglen leomolnak a te magas és erős kőfalaid, a melyekben bízol, minden te földeden: megszáll téged minden városodban, minden te földeden, a melyet az Úr, a te Istened ad néked.
53. És megeszed a te méhednek gyümölcsét, a te fiaidnak és leányidnak húsát, a kiket ad néked az Úr, a te Istened - a megszállás és szorongattatás alatt, a melylyel megszorogtat téged a te ellenséged.
54. A te közötted való finnyás és igen kedvére nevedett férfi is irigy szemmel tekint az ő atyjafiára, az ő szeretett feleségére és fiainak maradékrészére, a kik megmaradtak még.
55. Hogy ne kelljen adnia azok közül senkinek az ő fiainak húsából, a mit eszik, mivelhogy semmi egyebe nem marad a megszállás és szorongattatás alatt, a melylyel megszorogtat téged a te ellenséged minden városodban.
56. A közötted való finnyás és kedvére nevedett asszony (a ki meg se próbálta talpát a földre bocsátani az elkényesedés és finnyásság miatt) irigy szemmel tekint az ő szeretett férjére, fiára, leányára.
57. Az ő mássa miatt, a mely elmegy tőle és gyermekei miatt, a kiket megszül; mert megeszi ezeket titkon, mikor mindenből kifogy, a megszállás és szorongattatás alatt, a melylyel megszorogtat téged a te ellenséged a te városaidban.
58. Hogyha meg nem tartod és nem teljesíted e törvény minden ígését, a melyek meg vannak írva e könyvben, hogy féljed e dicsőséges és rettenetes nevet, az Úrét, a te Istenedét:
59. Csudálatosakká teszi az Úr a te csapásaidat, és a te magodnak csapásait: nagy és maradandó csapásokká, gonosz és maradandó betegségekké.
60. És reád fordítja Égyiptomnak minden nyavalyáját, a melyektől irtóztál vala, és hozzád ragadnak azok.
61. Mindazt a betegséget és mindazt a csapást is, a melyek nincsenek megírva e törvénynek könyvében, reád rakja az Úr, míglen kipusztulsz.
62. És kevesen maradtok meg, a kik annak előtte oly sokan voltak, mint az égnek csillagai; mivelhogy nem hallgattál az Úrnak, a te Istenednek szavára.
63. És a miképen örvendezett az Úr rajtatok, hogy jót tett veletek és megsokasított titeket: akképen fog örvendezni az Úr rajtatok, hogy kiveszt és kipusztít titeket; és ki fogtok gyomlálatni arról a földről, a melyre te bemégy, hogy bírjad azt.

64. És szétszór téged az Úr minden nép közé, a földnek egyik végétől a földnek másik végéig; és szolgálni fogsz ott idegen isteneket, a kiket sem te nem ismertél, sem a te atyáid: fát és követ.

65. De e nemzetek között sem pihensz meg, és nem lesz a te talpadnak nyugodalma; mert rettegő szívet, epedő szemeket és sóvárgó lelket ád ott néked az Úr.

66. És a te életed kétséges lesz majd előtted: és rettegni fogsz éjjel és nappal, és nem bízol életedben.

67. Reggel azt mondd: Bárcsak estve volna! estve pedig azt mondd: Bárcsak reggel volna! - a te szívednek rettegései miatt, a melylyel rettegsz, és a te szemeidnek látása miatt, a melyet látsz.

68. És visszavisz téged az Úr Égyiptomba hajókon, azon az úton, a melyről azt mondtam néked, hogy nem fogod azt többé meglátni! És áruljátok ott magatokat a ti ellenségeiteknek szolgául és szolgálóleányokul, de nem lesz, a ki megvegyen.

29.rész

1. Ezek annak a szövetségnek ígéi, a mely felől megparancsolta az Úr Mózesnek, hogy kösse meg azt Izráel fiaival Moábnak földén, azon a szövetségen kívül, a melyet kötött vala velök a Hóreben.

2. És előhivatá Mózes az egész Izráelt, és monda nékik: Ti láttátok mind azt, a mit szemeitek előtt cselekedett az Úr Égyiptom földén a Faraóval és minden ő szolgájával, és egész földével:

3. A nagy kísértéseket, a melyeket láttak a te szemeid, a jeleket és ama nagy csudákat.

4. De nem adott az Úr néktek szívet, hogy jól értsetek, szemeket, hogy lássatok, és füleket, hogy halljatok, mind e mai napig.

5. Mindamellett is vezérlettelek titeket a pusztában negyven esztendeig; nem koptak le a ti ruháitok rólatok, és a te sarud sem kopott le lábadról.

6. Kenyeret nem ettetek, sem bort, sem részegítő italt nem ittatok, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, a ti Istenetek.

7. És eljutottatok e helyre, és kijöve előnkbe Szíhon, Hesbonnak királya, és Óg, Básánnak királya, hogy megütközzenek velünk, de megvertük őket.

8. És elvettük az ő földjüket, és odaadtuk örökségül a Rubenitáknak, Gáditáknak és a Manassé-törzs felének.

9. Tartsátok meg azért e szövetségnek ígét, és a szerint cselekedjete, hogy szerencsések legyetek mindenben, a mit cselekesztek.

10. Ti e napon mindnyájan az Úr előtt, a ti Istenetek előtt álltok: a ti főembereitek, törzseitek, véneitek és a ti tisztartóitok, Izráelnek minden férfia;

11. A ti kicsinyeitek, feleségeitek és a te jövevényed, a ki a te táborodban van, sőt favágóid és vízmerítőid is;

12. Hogy szövetségre lépjete az Úrral, a ti Istenetekkel, és pedig az ő esküjével erősített kötésre, a melyet ma köt meg veled az Úr, a te Istened;

13. Hogy az ő népévé emeljen ma téged, ő pedig legyen néked Istened, a miképen szólott néked, és a miképen megesküdt a te atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak.

14. És nem csak ti veletek kötöm én e szövetséges, és ez esküvéses kötet,

15. Hanem azzal, a ki itt van velünk, és itt áll e mai napon az Úr előtt, a mi Istenünk előtt, és azzal is, a ki nincsen e mai napon itt velünk.

16. (Mert ti tudjátok miképen laktunk Égyiptomnak földén, és miképen jöttünk által a nemzetek között, a kiken általjöttetek.

17. És láttátok az ő undokságait és bálványait: fát és követ, ezüstöt és aranyat, a melyek nálok vannak.)

18. Vajha ne lenne közöttetek férfi vagy asszony, nemzetség vagy törzs, a kinek szíve elforduljon e napon az Úrtól, a mi Istenünktől, hogy elmenjen és szolgáljon e nemzetek isteneinek; vajha ne lenne közöttetek méreg- és ürömmertő gyökér!

19. És ha lesz, a ki hallja ez esküvéses kötésnek ígéit, és boldognak állítja magát az ő szívében, ezt mondván: Békességem lesz nékem, ha a szívem gondolata szerint járok is, (hogy a részeg és a szomjas együtt veszszenek):

20. Nem akar majd az Úr annak megbocsátani, sőt felgerjed akkor az Úrnak haragja és búsulása az ilyen ember ellen, és rászáll arra minden átok, a mely meg van írva e könyvben, és eltörli az Úr annak nevét az ég alól.

21. És kiválasztja azt az Úr veszedelemre, Izráelnek minden törzse közül, a szövetségnek minden átka szerint, a melyek meg vannak írva e törvénykönyvben.

22. És ezt fogja mondani a következő nemzedék, a ti fiaitok, a kik ti utánatok támadnak, és az idegen, a ki messze földről jön el, ha látni fogják e földnek csapásait és nyomorúságait, a melyekkel megnyomorította azt az Úr:

23. Kénkö és só égette ki egész földjét, be sem vethető, semmit nem terem, és semmi fű sem nevededik rajta; olyan, mint Sodomának, Gomorának, Ádmának és Czeboimnak elsüllyesztett helye, a melyeket elsüllyesztett az Úr haragjában és búsulásában.

24. Azt fogják majd kérdezni mind a nemzetek: Miért cselekedett az Úr így ezzel a földdel? Micsoda nagy felgerjedése ez a haragnak?

25. És ezt mondják majd: Azért, mert elhagyták az Úrnak, az ő atyáik Istenének szövetségét, a melyet akkor kötött velök, a mikor kihozta őket Égyiptom földről;

26. És elmentek, és szolgáltak idegen isteneket, és imádták azokat; olyan isteneket, a kiket nem ismertek volt és nem adott nékik az Isten.

27. És felgerjedett az Úrnak haragja e föld ellen, hogy reá hozza mindazt az átkot, a mely meg van írva e könyvben.

28. És kigyomláta őket az Úr az ő földjokről haragjában, búsulásában és nagy indulatjában; és vetette őket más földre, a mint mai nap is van.

29. A titkok az Úréi, a mi Istenünkéi; a kinyilatkoztatott dolgok pedig a miénk és a mi fiainké mind örökké, hogy e törvénynek minden ígését beteljesítsük.

30.rész

1. És ha majd elkövetkeznek reád mind ezek: az áldás és az átok, a melyet elődbe adtam néked; és szívedre veszed azt ama nemzetek között, a kik közé oda taszított téged az Úr, a te Istened;

2. És megtérsz az Úrhoz, a te Istenedhez, és hallgatsz az ő szavára mind a szerint, a mint én parancsolom néked e napon, te és a te fiaid teljes szívedből és teljes lelkedből:

3. Akkor visszahozza az Úr, a te Istened a te foglyaidat, és könyörül rajtad, és visszahozván, összegyűjt majd téged minden nép közül, a kik közé oda szórt téged az Úr, a te Istened.

4. Ha az ég szélére volnál is taszítva, onnét is összegyűjt téged az Úr, a te Istened, és onnét is felvesz téged;

5. És elhoz téged az Úr, a te Istened a földre, a melyet bírtak a te atyáid, és bírni fogod azt; és jól tesz veled, és inkább megsokasít téged, mint a te atyáidat.

6. És körülmetéli az Úr, a te Istened a te szívedet, és a te magodnak szívét, hogy szeressed az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből, hogy élj.

7. Mind ez átkokat pedig rábocsátja az Úr, a te Istened a te ellenségeidre és gyűlölőidre, a kik üldöztek téged.

8. Te azért térj meg, és hallgass az Úr szavára, és teljesítsd minden parancsolatát, a melyeket én e mai napon parancsolok néked.

9. És bővölködővé tesz téged az Úr, a te Istened kezeidnek minden munkájában, a te méhednek gyümölcsében, a te barmodnak gyümölcsében és a te földednek gyümölcsében, a te jódra. Mert hozzád fordul az Úr és öröme lesz benned a te jódra, a miképen öröme volt a te atyáidban.

10. Hogyha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, megtartván az ő parancsolatait és rendeléseit, a melyek meg vannak írva e törvénykönyvben, és ha teljes szívedből és teljes lelkedből megtérsz az Úrhoz, a te Istenedhez.

11. Mert e parancsolat, a melyet én e mai napon parancsolok néked, nem megfoghatatlan előtted; sem távol nincs tőled.

12. Nem a mennyben van, hogy azt mondanád: Kicsoda hág fel érettünk a mennybe, hogy elhozza azt nekünk, és hallassa azt velünk, hogy teljesítsük azt?

13. Sem a tengeren túl nincsen az, hogy azt mondanád: Kicsoda megy át érettünk a tengeren, hogy elhozza azt nekünk és hallassa azt velünk, hogy teljesítsük azt?

14. Sőt felette közel van hozzád ez íge: a te szádban és szívedben van, hogy teljesítsed azt.

15. Lám elődbe adtam ma néked az életet és a jót: a halált és a gonoszt.

16. Mikor én azt parancsolom néked ma, hogy szeressed az Urat, a te Istenedet, hogy járj az ő útain, és tartsd meg az ő parancsolatait, rendeléseit és végzéseit, hogy élj és szaporodjál, és megáldjon téged az Úr, a te Istened a földön, a melyre bemégy, hogy bírjad azt.

17. Ha pedig elfordul a te szíved, és nem hallgatsz meg, sőt elhajolsz és idegen isteneket imádsz, és azoknak szolgálsz;

18. Tudtotokra adom ma néktek, hogy bizony elvesztek: nem éltek sok ideig azon a földön, a melyre a Jordánon általkelvén, bemégy, hogy bírjad azt.

19. Bizonyosságul hívom ellenetek ma a mennyet és a földet, hogy az életet és a halált adtam előtökbe, az áldást és az átkot: válaszd azért az életet, hogy élhess mind te, mind a te magod;

20. Hogy szeressed az Urat, a te Istenedet, és hogy hallgass az ő szavára, és ragaszkodjál hozzá; mert ő a te életed és a te életednek hosszúsága; hogy lakozzál azon a földön, a mely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy nekik adja azt.

31.rész

1. És méne Mózes, és ez ígéket mondotta vala az egész Izráelnek;

2. Monda pedig nékik: Száz és húsz esztendő vagyok ma, nem járhatok többé ki és be: az Úr pedig azt mondá nekem: Nem mégy át ezen a Jordánon.

3. Az Úr, a te Istened maga megy át előtted, ő pusztítja el e nemzeteket előtted, hogy bírjad őket; Józsué az, a ki átmegy előtted, a mint megmondotta az Úr.

4. És akképen cselekeszik azokkal az Úr, a miképen cselekedett Szihonnal és Óggal az Emoreusok királyaival, és azoknak földjökkel, a melyeket elpusztított vala.

5. Ha azért előtökbe adja őket az Úr, egészen a szerint a parancsolat szerint cselekedjete velök, a mint parancsoltam néktek.

6. Legyetek erősek és bátrak, ne féljete és ne rettegjete tőlök, mert az Úr, a te Istened maga megy veled; nem marad el tőled, sem el nem hágy téged.

7. Szólitá azért Mózes Józsuét, és monda néki az egész Izráel szemei előtt: Légy erős és bátor, mert te mégy be e néppel a földre, a mely felől megesküdt az Úr az ő atyáiknak, hogy nekik adja, és te osztod el azt nekik örökségül.

8. Az Úr, ő az, a ki előtted megy, ő lesz te veled; el nem marad tőled, sem el nem hágy téged: ne félj és ne rettegj!

9. És megírta Mózes e törvényt, és adta azt a papoknak, a Lévi fiainak, a kik hordozzák az Úr szövetségének lédáját, és Izráel minden vénjének.

10. És megparancsolá nekik Mózes, mondván: A hetedik esztendő végén, az elengedés esztendejének idejében, a sátorok innepén;

11. Mikor eljön az egész Izráel, hogy megjelenjék az Úr előtt, a te Istened előtt azon a helyen, a melyet kiválaszt: olvasd fel e törvényt az egész Izráel előtt fülök hallására.

12. Gyűjtsd egybe a népet, a férfiakat, az asszonyokat, a kicsinyeket és a te jövevényedet, a ki a te kapuidon belől van, hogy hallják és tanuljanak, és féljék az Urat, a ti Istenedeket, és tartsák meg és teljesítsék e törvénynek minden ígését.

13. És az ő fiaik is, a kik nem tudják még, hallják és tanulják meg, hogy az Urat, a ti Istenedeket kell félni mind addig, a míg éltek azon a földön, a melyre általkeltek a Jordánon, hogy bírjátok azt.

14. Monda azután az Úr Mózesnek: Ímé elközelgettek a te napjaid, hogy meghalj; hívd elő Józsuét, és álljatok fel a gyülekezetnek sátorában, hogy parancsolatokat adjak néki. Elméne azért Mózes és Józsué, és felállának a gyülekezet sátorában.

15. És megjelenék az Úr a sátorban, felhőoszlopban, és megáll a felhőoszlop a sátor nyílása felett,

16. És monda az Úr Mózesnek: Ímé te elaluszol a te atyáiddal, és ez a nép felkél, és idegen istenek után jár és paráználkodik azon a földön, a melyre bemegy, hogy lakozzék azon; és elhagy engem, és felbontja az én szövetségemet, a melyet én ő velem kötöttem.

17. De felgerjed az én haragom ő ellene azon a napon, és elhagyom őt, és elrejttem az én orczámat ő előle, hogy megemésztessék. És mikor utóléri a sok baj és nyomorúság, mondani fogja azon a napon: Avagy nem azért értek-é engem ezek a bajok, hogy nincsen az én Istene az én közöttem?

18. Én pedig valóban elrejttem az én orczámat azon a napon az ő minden gonoszsága miatt, a melyet cselekedett, mivelhogy más istenekhez fordult.

19. Most pedig írájatok fel magatoknak ez éneket, és tanítsd meg arra Izráel fiait; adjad azt szájokba, hogy legyen nékem ez ének bizonyosságul Izráel fiai ellen.

20. Mert beviszem őt arra a földre, a mely felől megesküdtem az ő atyáinak, a tejjel és mézzel folyó földre; és eszik, jóllakik és meghízik, azután pedig más istenekhez fordul, és azoknak szolgál, és meggyaláz engem, és felbontja az én szövetségemet.

21. Mikor pedig utóléri őt a sok baj és nyomorúság: akkor szóljon ez az ének előtte bizonyságképen (mert nem megy feledésbe az ő maradékának szájából), mert tudom az ő gondolatát, a mely szerint cselekszik már most is, minekelőtte bevinném őt arra a földre, a mely felől megesküdtem vala.

22. Megírta azért Mózes ezt az éneket azon a napon, és megtanította arra Izráel fiait.

23. Azután parancsola az Úr Józsuénak, a Nún fiának, és monda: Légy erős és bátor, mert te viszed be Izráel fiait arra a földre, a mely felől megesküdtem nekik; és én veled leszek.

24. Mikor pedig teljesen és mind végig beírta Mózes e törvény ígését könyvbe:

25. Parancsola Mózes a lévítáknak, a kik hordozzák vala az Úr szövetségének lédáját, mondván:

26. Vegyétek e törvénykönyvet, és tegyétek ezt az Úrnak, a ti Istenedeknek szövetséglédája oldalához, és legyen ott ellened bizonyosságul;

27. Mert én ismerem a te pártos voltodat, és kemény nyakadat. Ímé most is, holott még köztetek élek, pártot ütöttetek az Úr ellen; mennyivel inkább halálom után?

28. Gyűjtsétek én hozzám a ti törzseiteknek minden vénjét és a ti előljáróitokat, hadd mondjam el ez ígéket az ő füleik hallására, és hadd hívjam bizonyosságul ellenök a mennyet és földet.

29. Mert tudom, hogy halálom után mind inkább-inkább megromoltok és eltértek az útról, a melyet parancsoltam nektek; és utólér majd titeket a veszedelem a későbbi időben, mivelhogy gonoszt cselekesztetek az Úrnak szemei előtt, bosszantván őt kezeiteknek csinálmányával.

30. Azután elmondá Mózes Izráel egész gyülekezetének füle hallására ez éneknek ígését, mind végig.

32.rész

1. Figyeljetegek egek, hadd szóljak! Hallgassa a föld is számnak beszédeit!
2. Csepegjen tanításom, mint eső; hulljon mint harmat a beszédem; mint langyos zápor a gyenge fűre, s mint permetezés a pázsitra!
3. Mert az Úr nevét hirdetem: magasztaljátok Istenünket!
4. Kőszikla! Cselekedete tökéletes, mert minden ő úta igazság! Hűséges Isten és nem csalárd; igaz és egyenes ő!
5. Gonoszak voltak hozzá, nem fiai, a magok gyalázatja; romlott és elvetemült nemzedék.
6. Így fizettek-é az Úrnak: balga és értelmetlen nép?! Nem atyád-é ő, a ki teremtett? Ő alkotott és erősített meg.
7. Emlékezzél meg az ős időkről; gondoljátok el annyi nemzedék éveit! Kérdezd meg atyádat és megjelenti néked, a te véneidet és megmondják néked!
8. Mikor a Felséges örökséget osztott a népeknek; mikor szétválasztá az ember fiait: megszabta a népek határait, Izráel fiainak száma szerint,
9. Mert az Úrnak része az ő népe, Jákób néki sorssal jutott öröksége.
10. Pusztá földön találta vala őt, zordon, sivatag vadonban; körülvette őt, gondja volt reá, őrizte, mint a szeme fényét;
11. Mint a fészken felrebbenő sas, fiai felett lebeg, kiterjeszti felettök szárnyait, felveszi őket, és tollain emeli őket:
12. Egymaga vezette őt az Úr; idegen Isten nem volt ő vele.
13. A föld magaslatain járatta őt, mezők terméseivel étette, kősziklából is mézet szopatott vele, kovaszirtból is olajat;
14. Tehenek vaját, és juhok tejét bárányok kövérjével, básáni kosokat és bakkecskéket a buza java kövérjével; és szőlő vérét, bort ittal.
15. És meghízott Jesurun, és rúgódozott. Meghíztál, megkövéredtél, elhásjasodtál. És elhagyá Istent, teremtőjét, és megveté az ő üdvösségének kőszikláját.
16. Idegen istenekkel ingerelték, útálatosságokkal bosszantották.
17. Ördögöknek áldoztak, nem Istennek; isteneknek, a kiket nem ismertek; újaknak, a kik csak most támadtak, a kiket nem rettegtek a ti atyáitok.
18. A Kősziklát, a ki szült téged, elfeledted; megfelejtkeztél Istenről, a ki nemzett téged.
19. Láta ezt az Úr és megútálta bosszúságában az ő fiait és leányait.
20. És monda: Elrejttem orcámat előlük, hadd látom, mi lesz a végök? Mert elzüllött nemzetség ez, fiak, a kikben nincs hűség!
21. Azzal ingereltek ők, a mi nem isten; hiáavalóságokkal bosszantottak engem; én pedig azzal ingerlem őket, a mi nem népem: bolond nemzettel bosszantom őket.
22. Mert tűz lobban fel haragomban és leég a Seol fenekéig; megemészti a földet és gyümölcsét, és felgújtja a hegyek alapjait.
23. Veszedelmeiket halmozok reájok, nyilaimat mind rájok fogyasztom.
24. Éhségtől aszottan, láztól emésztetten és keserű dögvésztől - a vadak fogait is rájok bocsátom, a porban csúszók mérgével együtt.
25. Kivül fegyver pusztít, az ágyasházakban rettegés: ifjat és szűzet, csecsszopót a vén emberrel együtt.
26. Mondom: Elfuvom őket, eltörlöm emlékezetöket az emberek közül.
27. Ha nem tartanék az ellenség bosszantásától, hogy szorongatóik a dolgot félremagyarázzák, és hogy ezt mondják: A mi kezünk a hatalmas, és nem az Úr cselekedte mind ezt! -
28. Mert tanács-vesztett nép ez, és nincs bennök értelem.

29. Vajha eszesek volnának, megértenék ezt, meggondolnák, hogy mi lesz a végök!
30. Miképen kergethetne egy ezeret, és kettő hogyan űzhetne tízezeret, ha az ő Kősziklájok el nem adja őket, és ha az Úr kézbe nem adja őket?!
31. Mert a mi Kősziklánk nem olyan, mint az ő kősziklájok; ellenségeink is megítélhetik!
32. Mert az ő szőlőjök Sodoma szőlője és Gomora mezősege; bogyóik mérges bogyók, keserűek a gerézdjeik.
33. Sárkányok mérge az ő boruk, áspiskígyóknak kegyetlen epéje.
34. Nincsen-é ez elrejtve nálam, lepecsételve az én kincseim között?
35. Enyém a bosszúállás és megfizetés, a mikor lábuk megtántorodik; mert közel van az ő veszedelmök napja, és siet, a mi rájok vár!
36. Mert megítéli az Úr az ő népét, és megkönyörül az ő szolgálain, ha látja, hogy elfogyott az erő, s védett és védtelen oda van.
37. És ezt mondja: Hol az ő istenök? a Kőszikla, a melyben bizakodtak?
38. A kik megették az ő véres áldozataik kövérjét, megitták az ő italáldozatuk borát: keljenek fel és segítsenek meg titeket, és oltalmazzanak meg titeket!
39. Most lássátok meg, hogy én vagyok, és nincs Isten kivülem! Én ölk és eleveníték, én sebesíték és én gyógyítok, és nincs, a ki kezemből megszabadítson.
40. Mert felemelem kezemet az égre, és ezt mondom: Örökké élek én!
41. Ha megélesítem fényes kardomat és ítélethez fog kezem: bosszút állok ellenségeimen és megfizetek gyűlölőimnek.
42. Megrészegítem nyilaimat vérrel, és kardom jól lakik hússal: a legyilkoltak és foglyok vérével, az ellenség vezéreinek fejből!
43. Ujjongjatok ti nemzetek, ő népe! Mert ő megtorolja az ő szolgálainak vérét, bosszút áll az ő ellenségein, földjének és népének megbocsát!
44. Elméne azért Mózes és elmondá ez éneknek minden ígését a nép füle hallására, ő és Józsué a Nún fia.
45. És mikor végig elmondá Mózes mind ez ígéket az egész Izráelnek,
46. Monda nékik: Vegyétek szívetekre mind ezeket az ígéket, a melyekkel én bizonyágot teszek ellenetek e mai napon; és parancsoljátok meg fiaitoknak, hogy tartsák meg és teljesítsék e törvénynek minden ígését;
47. Mert nem hiábavaló íge ez néktek; hanem ez a ti életek, és ez íge által hosszabbítjátok meg napjaitokat azon a földön, a melyre általmentek a Jordánon, hogy bírjátok azt.
48. És ugyanezen a napon szóla az Úr Mózesnek, mondván:
49. Menj fel ebbe az Abarim hegységbe, a Nébó hegyére, a mely Moáb földén van és pedig Jérikhóval átellenben; és nézd meg a Kanaán földét, a melyet én Izráel fiainak adok örökségül.
50. És halj meg a hegyen, a melyre felmégy, és takaríttassál a te népedhez, a miképen meghalt Áron, a te testvéred a Hór hegyén, és takaríttatott az ő népeihez;
51. Mivelhogy vétkeztetek ellenem Izráel fiai között a versengésnek vizénél, a Czin pusztájában Kádesnél: mert nem szenteltetek meg engem Izráel fiai között.
52. Mert szemközt látod a földet; de arra a földre, a melyet én adok Izráel fiainak, oda nem mégy be.

33.rész

1. Ez pedig az áldás, a melylyel megáldá Mózes, az Istennek embere, Izráel fiait az ő halála előtt.
2. Monda ugyanis: Az Úr a Sinai hegyről jött, és Szeirből támadt fel nékik; Párán hegyéről ragyogott

elő, tízezer szent közül jelent meg, jobbjá felől tüzes törvény vala számukra.

3. Bizony szereti ő a népeket! Mind kezedenél vannak az ő szentjei, oda szegődnek, a te lábaidhoz, és hallgatják a te beszédeidet.

4. Törvényt parancsolt nekünk Mózes, örökségül Jákób községének.

5. És király lőn Jesurunban, mikor összegyűltek a népnek fejei, és együtt voltak Izráel törzsei.

6. Éljen Rúben és meg ne haljon; és száma legyen embereinek.

7. Ez pedig a Júda áldása; és monda: Hallgasd meg Uram a Júda szavát, és vidd be őt az ő népéhez. Az ő keze elégséges legyen néki, de légy segítségé az ő szorongatói ellen.

8. Léviről pedig monda: A te Thummimod és Urimod a te kegyes férfiadé, a kit megkísértél Masszában, a kivel perbe szálltál Mériba vizeinél.

9. A ki azt mondta az ő atyjáról és anyjáról: Nem láttam őt; és az ő atyjafiait nem ismerte, fiaival sem gondolt; mert megtartották a te beszédedet, és ragaszkodtak szövetségedhez.

10. Tanítják a te végzéseidre Jákóbot, és a te törvényedre Izráelt; füstölőt tesznek a te orczád elé, és égőáldozatot a te oltárodra.

11. Áldd meg Uram az ő erejét, és az ő kezének munkája legyen kedves előtted! Törd meg derekukat a reá támadóknak és az ő gyűlölőinek, hogy fel ne kelhessenek!

12. Benjáminról monda: Az Úrnak kedveltje! Bátorságban lakozik mellette, fedezi őt minden időben, és az ő vállalai között lakik.

13. Józsefről pedig monda: Áldott az Úrtól az ő földje az égnek kincseivel, a harmattal és az alatt elterülő mélységes vizekkel;

14. A nap érlelte drága terméssel, és a hold sarjasztotta drágaságokkal;

15. És az ős hegyek javaival, és az örök halmok drágaságaival;

16. A földnek drágaságaival és bőségével. A csipkebokorban lakozónak jó kedve szálljon Józsefnek fejére, az ő atyjafiai közül kiválasztottnak koponyájára!

17. Tehenének első fajzása dicsőségére van; szarvai bivalyszarvak; népeket öklel azokkal mindenfelé a földnek széléig. És ezek Efraim tízezrei és Manassé ezrei.

18. És Zebulonról monda: Örvendj Zebulon a te kimentedben, és te Izsakhár a te sátraidban.

19. Népeket hívogatnak a hegyre, igaz áldozattal áldoznak ott; mert a tengerek bőségét szopják, és a fővénynek rejtett kincseit.

20. És Gádról monda: Áldott az, a ki kiterjeszti Gádot! Mint nőstény oroszlán, úgy lakik, és szétszaggat kart és koponyát.

21. Az elejét nézte ki magának, mert ott volt elrejtve a törvényadó osztályrésze. De elméne a népnek fejedelmeivel, az Úrnak igazságát cselekedte, és az ő végzését Izráellel együtt.

22. És Dánról monda: Dán oroszlánnak kölyke, a mely Básánból szökik ki.

23. És Nafthaliról monda: Ó Nafthali, a ki az Úrnak jó kedvével bővölködöl és áldásával vagy teljes! Vedd birtokba a tengert és a délt.

24. És Áserről monda: Áldott a többi fiak felett Áser! Legyen az ő atyjafiai előtt kedves, és áztassa lábát olajban.

25. Vas és réz legyenek a te záraid; és élteden át tartson erőd.

26. Nincs olyan, mint a Jesurun Istene! Az egeken száguld segítségedre, és fenségében a felhőkön.

27. Hajlék az örökkévaló Isten, alatt vannak örökkévaló karjai; elúzi előled az ellenséget, és ezt mondja: Pusztítsd!

28. És bátorságban lakozik Izráel, egymaga lesz Jákób forrása a gabona és a bor földén, és az ő egei harmatot csepegnek.

29. Boldog vagy Izráel! Kicsoda olyan mint te? Nép, a kit az Úr véd, a te segítségednek pajzsa, és a ki a te dicsőségednek fegyvere! Hízelegnek majd néked a te ellenségeid, és te azoknak magaslatait taposod.

34.rész

1. És felméne Mózes a Moáb mezőségéről a Nébó hegyére, a Piszga tetejére, a mely átellenben van Jérikhóval; és megmutatá néki az Úr az egész földet, a Gileádot Dánig;
2. És az egész Nafthalit, Efraim és Manassé földét, az egész Júda földét a túlsó tengerig;
3. És a déli tartományt, és Jérikhónak, a pálmafák városa völgyének környékét, Czoárig.
4. És monda néki az Úr: Ez a föld az, a mely felől megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak, Jákóbnak, mondván: a te magodnak adom azt. Megengedtem néked, hogy szemeiddel lásd, de oda nem mégy át.
5. És meghala ott Mózes, az Úrnak szolgája a Moáb földén, az Úr szava szerint.
6. És eltemeték őt a völgyben, a Moáb földén, Béth-Peórral átellenben; és senki sem tudja az ő temetésének helyét e mai napig.
7. Mózes pedig száz és húsz esztendő volt, mikor meghalt; nem homályosodott vala meg az ő szeme, sem el nem fogyatkozott vala az ő ereje.
8. És siraták Izráel fiai Mózes a Moáb mezőségén harmincz napig; és eltelének a Mózes siratásának, azaz gyászolásának napjai.
9. Józsué, a Nún fia pedig beteljesedék bölcseségnek lelkével; mert Mózes tette vala ő reá kezeit; és hallgatának reá Izráel fiai, és úgy cselekedének, a mint parancsolta vala az Úr Mózesnek.
10. És nem támadott többé Izráelben olyan próféta, mint Mózes, a kit ismert volna az Úr színről-színre:
11. Mindazokban a jelekben és csudákban, a melyekért küldötte vala őt az Úr, hogy véghez vigye azokat Égyiptom földén, a Faraón, minden ő szolgáján, és az ő egész földén;
12. És mindama hatalmas erőben, és mindama nagy rettenetességben, a melyeket véghez vitt Mózes az egész Izráel szemei előtt.